നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2020] 11 എസ്.സി.ആർ 865

നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾ മുഖാന്തിരം (പരേതനായ) ശ്രീ റാം സാഹു

വേഴ്സസ്

വിനോദ് കുമാർ റാവത്ത് & മറ്റുള്ളവർ

(2020-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 3601)

2020 നവംബർ 03

[ജസ്റ്റിസ് അശോക് ഭൂഷൺ, ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ ഷാ]

1908-ലെ സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമം- വകുപ്പ് 114, ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1- ഹൈക്കോടതി വിധിയുടെ പുനഃപരിശോധന- അസൽ എതിർകക്ഷിനമ്പർ 1,2 എന്നിവർക്ക് ഒരു വീട് കൈമാറിക്കൊണ്ട് 25.03.1995-ന അസൽ എതിർകക്ഷിനമ്പർ 3 രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വിൽപ്പനക്കരാർ അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും തർക്ക വസ്തു മറ്റൊരാൾക്ക് കൈമാറുന്നതിൽ നിന്ന് അസൽ എതിർകക്ഷിനമ്പർ 1,2 എന്നിവരെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു സ്ഥിര നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദികളുടെ മുൻഗാമി, എതിർകക്ഷികൾ-അസൽ എതിർകക്ഷികൾക്കെതിരെ ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു-പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം വിചാരണക്കോടതി തള്ളി- ഇതിനെതിരെ ഹർജിക്കാരൻ ഒന്നാം അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു- കോടതി ഒന്നാം അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, അസൽ എതിർകക്ഷിനമ്പർ 1- എതിർകക്ഷി നമ്പർ 1 പ്രസ്തുത അപ്പീൽ തള്ളണമെന്നും അപ്പീൽവാദി -ഹർജിക്കാരനോട് വീടൊഴിയാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നും

ആവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു-ശാശ്വതനിരോധനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള പരിഹാരത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്തണമെന്നും തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീട്ടിൽ നിന്ന് ഹർജിക്കാരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് 1,2 എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കണമെന്നും അപ്പീൽവാദി-ഹർജിക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു- കാലതാമസം കണക്കിലെടുത്ത് ഹൈക്കോടതി പ്രസ്തുത അപേക്ഷ തള്ളിയെങ്കിലും അപ്പീൽവാദികൾക്ക് പ്രത്യേക വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്യാൻ അനുമതി നൽകി- അതിനുശേഷം ഹൈക്കോടതി വ്യവഹാരം തള്ളി- എന്നാൽ, അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള വിധിന്യായത്തിൽ, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീടിന്റെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് കോടതി ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി- പി.ഡബ്ലിയു 1, പി. ഡബ്ലിയു 2 എന്നിവരുടെ മൊഴികളും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളും തെളിവുകളും വിലയിരുത്തുകയും, മേൽപ്പറഞ്ഞ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലിരിക്കെ, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീടിന്റെ കൈവശം ഹർജിക്കാരനിൽ നിന്ന് നേടിയെടുക്കാൻ അസൽ എതിർകക്ഷിനമ്പർ 1 സ്വയം ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് അത് പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാർ പ്രസ്തുത വീടിന്റെ കൈവശം സൂക്ഷിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷണം നടത്തിയത്- ഒന്നാം അപ്പീലിന്മേൽ ഹൈക്കോടതി വിധി പുറപ്പെടുവിച്ച് ഏകദേശം 2 വർഷത്തിന് ശേഷം, 1,2 എതിർകക്ഷികൾ-1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ, കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിധിന്യായത്തിന്റെ 20-ആം ഖണ്ഡികയിൽ ഹൈക്കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണം പുനഃപരിശോധിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു- ഹൈക്കോടതി പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി സ്വീകരിക്കുകയും ഒന്നാം അപ്പീലിന്മേൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലെയും ഉത്തരവിലെയും ഖണ്ഡിക 20 നീക്കം ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു- ഈ വിധിയിൽ അസന്തുഷ്ടനായി യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു- വിധിച്ചത്- സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരപരിധി ഹൈക്കോടതി ലംഘിച്ചുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്- വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ നൽകിയിട്ടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമായി

സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല- വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് പോലെ, കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഹർജിക്കാരന്റെയും (പി.ഡബ്ലിയു 1) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷിയുടെയും (പി.ഡബ്ലിയു 2) മൊഴികൾ വിലയിരുത്തിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്തുത ഖണ്ഡികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ കോടതി നടത്തിയതെന്നും തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ നിന്ന്, പ്രസ്തുത വീടിന്റെ കൈവശം വാസ്തവത്തിൽ ഹർജിക്കാരന്റെ പക്കലാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയെന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്- അതിനാൽ, കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകൾ പരിശോധിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷണം നടത്തിയതെന്നതിനാൽ, പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1 നൽകുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പുനഃപരിശോധന ആവശ്യമുള്ള രീതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായതെറ്റുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല- അതിനാൽ മതിയായതും നീതിയുക്തവുമായ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ ഹൈക്കോടതിയ്ക്ക് പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് സ്വന്തം വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കാനാകില്ല.

1908-ലെ സിവിൽ നടപടി ക്രമം നിയമം- വകുപ്പ് 114, ചട്ടം 47, ഓർഡർ 1- പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം- വിധിച്ചത്: സി.പി.സിയിലെ വകുപ്പ് 114 പ്രാഥമികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ. പ്രസ്തുത വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള, നിയമപരമായ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് നിബന്ധനകളൊന്നും വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അതേസമയം കോടതിയെ അതിന്റെ വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒരു തരത്തിലും വിലക്കിയിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്- എന്നാൽ സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള നിശ്ചിത കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ഒരു കോടതിയ്ക്ക് അതിന്റെ ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ

കഴിയുകയുള്ളൂ- പുനഃപരിശോധനാ അധികാരങ്ങൾ ഒരു സഹജമായ അധികാരമായി വിനോയോഗിക്കാനോ പുനഃപരിശോധനയെന്ന പേരിൽ അപ്പീൽ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാനോ കോടതികൾക്ക് കഴിയില്ല.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി വിധിച്ചത്:

1. പുനഃപരിശോധനയുടെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്, സിവിൽ നടപടിക്രമനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 114-ന്റെ ലക്ഷ്യവും പരിധിയും ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. കോടതിയുടെ ഒരു വിധിയിലൂടെയോ ഉത്തരവിലൂടെയോ താൻ അനീതിക്ക് ഇരയായെന്ന് കരുതുന്ന ഒരു വ്യക്തിയ്ക്ക്, പ്രസ്തുത ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ അനുവദനീയമായിട്ടും അത് നൽകാത്ത സാഹചര്യത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവിനോ വിധിക്കോ എതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിലോ, പ്രസ്തുത വിധി പുറപ്പെടുവിച്ച കോടതിയിൽ തന്നെ പുനഃപരിശോധനയ്ക്കായി അപേക്ഷിക്കാൻ വകുപ്പ് 114 നിയമപരമായ അധികാരം നൽകുന്നു. സി.പി.സിയിലെ വകുപ്പ് 114 പ്രാഥമികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ. പ്രസ്തുത വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള, നിയമപരമായ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് നിബന്ധനകളൊന്നും വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അതേസമയം കോടതിയെ അതിന്റെ വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒരു തരത്തിലും വിലക്കിയിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1-ൽ-പ്രസ്തുത ചട്ടം ഈ വിധിന്യായത്തിൽ വിശദമായി വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്- പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള നിശ്ചിത കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ഒരു കോടതിയ്ക്ക് അതിന്റെ ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അപ്പീലുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പുനഃപരിശോധനാ അപേക്ഷയുടെ വ്യാപ്തി പരിമിതമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, പുനഃപരിശോധന നടത്തുന്ന കോടതിയ്ക്ക് ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള കൃത്യമായ പരിധിയ്ക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങുന്ന പരിമിതമായ അധികാരങ്ങൾ മാത്രമാണ് ലഭ്യമായിട്ടുള്ളത്. പുനഃപരിശോധനാ അധികാരങ്ങൾ ഒരു സഹജമായ അധികാരമായി വിനോയോഗിക്കാനോ പുനഃപരിശോധനയെന്ന

പേരിൽ അപ്പീൽ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാനോ കോടതികൾക്ക് കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 9][891-ഡി-ജി]

2. മേൽപരാമർശിച്ച വ്യവസ്ഥാപിത നിയമവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരപരിധി ഹൈക്കോടതി ലംഘിച്ചുവെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ നൽകിയിട്ടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമായി സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് പോലെ, കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഹർജിക്കാരന്റെയും (പി.ഡബ്ലിയു 1) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷിയുടെയും (പി.ഡബ്ലിയു 2) മൊഴികൾ വിലയിരുത്തിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്തുത ഖണ്ഡികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ കോടതി നടത്തിയതെന്നും തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ നിന്ന്, പ്രസ്തുത വീടിന്റെ കൈവശം വാസ്തവത്തിൽ ഹർജിക്കാരന്റെ പക്കലാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയെന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകൾ പരിശോധിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷണം നടത്തിയതെന്നതിനാൽ, പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1 നൽകുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പുനഃപരിശോധന നടത്തേണ്ടുന്ന രീതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് നിരീക്ഷണം നടത്തിയ ഹൈക്കോടതി, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീടിന്റെ കൈവശം അപ്പീൽവാദികളിൽ നിന്ന് നേടിയെടുക്കാൻ 1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ തന്നെ സി.പി.സിയിലെ വകുപ്പ് 151-ന കീഴിൽ 2012-ലെ ഐ.എ നമ്പർ 1267 അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും പിന്നീട് അത് പിൻവലിക്കുകയായിരുന്നെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത്, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട

വീടിന്റെ കൈവശാവകാശം അപ്പീൽവാദികൾക്കാണെന്ന് 1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ പോലും അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത ഹൈക്കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു. അതിനാൽ ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ച് മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങളിലൂടെ കോടതി വ്യവസ്ഥാപിച്ച നിയമതത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ., സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 നൽകുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 20 നീക്കം ചെയ്തതിൽ ഹൈക്കോടതിയ്ക്ക് വ്യക്തമായ പിഴവ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 10][892-എ-ഇ]

3. അതല്ലെങ്കിൽ കൂടിയും, കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേകമായി ഒരു തർക്കവിഷയം രൂപീകരിച്ചില്ല എന്നത് കാര്യമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല അല്ലെങ്കിൽ അത് അപ്രസക്തമാണ്. ഹർജിയിലും രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലും കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് മതിയായ വാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. കക്ഷികൾ കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെളിവുകളും ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ-അപ്പീൽവാദി തന്റെ കൈവശാവകാശം തെളിയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ രേഖകൾ സഹിതം തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. അതിന്മേൽ എതിർകക്ഷികൾ-എതിർകക്ഷികൾ ക്രോസ്സ് വിസ്താരം നടത്തുകയുണ്ടായില്ല. അതേസമയം, എതിർകക്ഷികൾ-എതിർകക്ഷികൾക്ക് തങ്ങളുടെ കൈവശാവകാശം തെളിയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ, ഇരുഭാഗത്തെയും വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് കക്ഷികൾ ബോധവാന്മാരായിരുന്നു. ഇരുകക്ഷികളും ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളും പി.ഡബ്ലിയു 1, പി.ഡബ്ലിയു 2 എന്നിവരുടെ മൊഴികളും സമഗ്രമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഹർജിക്കാരൻ തന്റെ വാദത്തിനിടെ കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം നേരിട്ടും വ്യക്തമായും മതിയായ ഊന്നൽ നൽകിയും ഉന്നയിച്ചിരുന്നു എന്നത് അനിഷേധ്യമാണ്. മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, പ്രതികളും തങ്ങളുടെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശം നടത്തിയിരുന്നു. അതിനാൽ, തർക്കവിഷയം രൂപീകരിക്കാത്തത് കൊണ്ട് കക്ഷികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ദോഷം സംഭവിക്കുകയോ നടപടിക്രമങ്ങൾ അസാധുവാകുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. *ശ്രീ ഗംഗൈ വിനായകർ*

ടെമ്പിൾ വേഴ്സസ് മീനാക്ഷി അമ്മാൾ & മറ്റുള്ളവർ കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, കക്ഷികൾക്ക് പരസ്പരമുള്ള വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടെങ്കിൽ, വിപുലമായ തെളിവുകൾ എതിർപ്പുകളില്ലാതെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം ഒരു തർക്കവിഷയം ഔപചാരികമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് അപ്രസക്തമായിത്തീരും. വിചാരണക്കോടതിയുടെയോ ഹൈക്കോടതിയുടെയോ മുൻപാകെ കക്ഷികൾ കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു തർക്കവും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം ശരിയല്ല. മുൻപ് നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഹർജിയിലും എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലും, കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മതിയായ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ഇരുകക്ഷികളും കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. [ഖണ്ഡിക 11.1][892-എച്ച്; 893-എ-ഇ]

4. അതിനാൽ, മതിയായതും നീതിയുക്തവുമായ കാരണങ്ങളില്ലാതെ, അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹൈക്കോടതി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് അതിന്റെ വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കുകയും വിധിന്യായത്തിന്റെ 20 -ആം ഖണ്ഡികയിലെ കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരീക്ഷണങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത നടപടി തെറ്റാണ്. [ഖണ്ഡിക 12][893-ഇ-എഫ്]

ഹരിദാസ് ദാസ് വേഴ്സസ് ഉഷാ റാണി ബാനിക് (ശ്രീമതി) & മറ്റുള്ളവർ (2006) 4 എസ്.സി.സി 78 : [2006] 3 എസ്.സി.ആർ 87 ; *ഇന്ദർചന്ദ് ജെയിൻ വേഴ്സസ് മോട്ടിലാൽ*, (2009) 14 എസ്.സി.സി 663 : [2009] 11 എസ്.സി.ആർ 252 ; *ഹരി വിഷ്ണു കാമത്ത് വേഴ്സസ് അഹമ്മദ് ഇഷാഖ്* എ.ഐ.ആർ 1955 എസ്.സി 233:[1955] എസ്.സി.ആർ 1104 ; *പാർഷ്യൻ ദേവി വേഴ്സസ് സുമിത്രി ദേവി*, (1997) 8 എസ്.സി.സി 715 ; *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ & മറ്റുള്ളവർ വേഴ്സസ് കമൽ സെൻഗുപ്ത & മറ്റൊരാൾ* (2008) 8 എസ്.സി.സി 612: [2008] 10 SCR 4 – ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു

ശ്രീ ഗംഗൈ വിനായകർ ടെമ്പിൾ വേഴ്സസ് മീനാക്ഷി അമ്മാൾ **(2015) 3 എസ്.സി.സി 624 : [2014] 12 എസ്.സി.ആർ 845 ;** *ട്രവൻ സിംഗ് വേഴ്സസ് ഓറിയന്റൽ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്* **(2009) 5 എസ്.സി.സി 136: [2009] 4 എസ്.സി.ആർ 195 ;** *സയേദാ അക്തർ വേഴ്സസ് അബ്ദുൾ അഹദ്* **(2003) 7 എസ്.സി.സി 52 : [2003] 1 സപ്ലിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 612 ;** *ലിലി തോമസ് വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* **(2000) 6 എസ്.സി 224 : [2000] 3 എസ്.സി.ആർ 1081 ;** *മോറാൻ മാർ ബസേലിയസ് കാതോലിക്കോസ് വേഴ്സസ് മോസ്റ്റ് റെവ. മാർ പൗലോസ് അത്തനാസിയസ്സ്നേഷ്യസ്* **എ.ഐ.ആർ 1954 എസ്.സി 526 : [1955] എസ്.സി.ആർ 520 ;** *പട്ടേൽ നർഷി താക്കർഷി വേഴ്സസ് പ്രദ്യുമൻസിംഗ്ജി അർജുൻസിംഗ്ജി* **(1971) 3 എസ്.സി.സി 844 ;** *ടി.സി. ബസപ്പ വേഴ്സസ് ടി. നാഗപ്പ* **എ.ഐ.ആർ 1954 എസ്.സി 440:[1955] എസ്.സി.ആർ 250 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.**

ഛജ്ജു റാം വേഴ്സസ് നെകി **എ.ഐ.ആർ 1922 പി.സി 112 –പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.**

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

ഖണ്ഡിക 3 (vii)-ൽ [2014] 12 എസ്.സി.ആർ 845 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 3 (vii)-ൽ [2009] 4 എസ്.സി.ആർ 195 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 3 (vii)-ൽ [2003] 1 സപ്ലിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 612 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 6.1-ൽ [2006] 3 എസ്.സി.ആർ 87 ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 6.2-ൽ [2000] 3 എസ്.സി.ആർ 1081 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 6.2-ൽ [1955] എസ്.സി.ആർ 520 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 6.2-ൽ [2009] 11 എസ്.സി.ആർ 252 ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 7-ൽ (1971) 3 എസ്.സി.സി 844 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 8-ൽ [1955] എസ്.സി.ആർ 250 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 8-ൽ [1955] എസ്.സി.ആർ 1104 ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു

ഖണ്ഡിക 8.2-ൽ [2008] 10 എസ്.സി.ആർ 4 ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: 2020-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 3061

2015-ലെ പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി നമ്പർ 465-ൽ മദ്ധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഗ്വാളിയോർ ബെഞ്ച് 14.07.2017-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും

മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ എ.കെ ശ്രീവാസ്തവ, അഭിഭാഷകർ അർജുൻ ഗാർഗ്, ശ്രീമതി ശ്രുതിക ഗാർഗ്, പുനീത് ജെയിൻ, ശ്രീമതി പ്രതിഭാ ജെയിൻ എന്നിവർ കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി

കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ ഷാ**

1. 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച 2015-ലെ പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി നമ്പർ 465-ൽ മദ്ധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഗ്വാളിയോർ ബെഞ്ച് 14.07.2017-ന പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും ചോദ്യം ചെയ്താണ് അപ്പീൽവാദികൾ നിലവിലെ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിലൂടെ

ഹൈക്കോടതി, ഈ കേസിലെ 1, 2 എതിർകക്ഷികൾ-അസൽ എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി സ്വീകരിക്കുകയും 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിന്റെ 20-ആം ഖണ്ഡികയിലെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച്, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീടിന്റെ കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദികൾ-യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാർക്ക് അനുകൂലമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

2. നിലവിലെ അപ്പീലിലേയ്ക്ക് നയിച്ച വസ്തുതകളുടെ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാണ്:

ഈ കേസിലെ അപ്പീൽവാദികളുടെ മുൻഗാമിയായ ശ്രീ റാം സാഹു എന്ന വ്യക്തി, ഈ കേസിലെ എതിർകക്ഷികൾ-അസൽ എതിർകക്ഷികൾക്കെതിരെ ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതി ജഡ്ജി മുൻപാകെ 2005-ലെ സിവിൽ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 04 A എന്ന വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. സുബേ കീ പായ്ഗ, ജീവാജിഗഞ്ച്, ലഷ്കർ എന്ന വിലാസത്തിലൂടെ ഹൗസ് നമ്പർ 28/955 (നേരത്തെ ഹൗസ് നമ്പർ 3/ 1582) 1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾക്ക് കൈമാറിക്കൊണ്ട് 25.031995-ന അസൽ എതിർകക്ഷിനമ്പർ 3 നടപ്പാക്കിയ രജിസ്റ്റേർഡ് വില്പനക്കരാർ അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും തർക്കവസ്തു മറ്റൊരാൾക്ക് കൈമാറുന്നതിൽ നിന്ന് 1, 2 എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് സ്ഥിര നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവഹാരത്തിൽ ആവശ്യം.

2.1 ചിമ്മാഭായി എന്ന വ്യക്തി 19.10.1993-ൽ തന്റെ പേരിലെഴുതിയ വിൽപത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് തർക്കവസ്തു തന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലായതെന്ന് യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരനായ ശ്രീ റാം സാഹു അവകാശപ്പെട്ടു. ചിമ്മാഭായിയുടെ മരണശേഷം താൻ ഈ വീടിന്റെ ഏക ഉടമസ്ഥനായും കൈവശക്കാരനായും മാറിയെന്നും, ആ നിലയിൽ തുടർച്ചയായി

സ്വത്ത് കൈവശം വച്ചുവരികയാണെന്നും യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ അവകാശപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ചിമ്മാഭായി 3-ആം അസൽ പ്രതിയെ ദത്തെടുത്തതാണെന്നും പിന്നീട് 13.05.1992-ന ദത്തെടുക്കൽ രേഖ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും തുടർന്ന്, 3-ആം അസൽ എതിർകക്ഷിതർക്ക വസ്തു 1,2 എതിർകക്ഷികൾക്ക് വിൽപന നടത്തിയതാണെന്നുമായിരുന്നു എതിർകക്ഷികളുടെ വാദം. ചിമ്മാഭായി 3-ആം അസൽ പ്രതിയെ ദത്തെടുത്തിരുന്നെന്ന വാദം യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ നിഷേധിച്ചു. എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവയിൽ, തർക്കവസ്തു ഹിന്ദു അവിഭക്ത കുടുംബ സ്വത്താണെന്ന വാദം നിഷേധിച്ചു. കൂടാതെ, 1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ, തങ്ങൾ തർക്ക വസ്തു *ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടെ* വാങ്ങിച്ച് കൈവശം വച്ച് വരികയാണെന്നും കോടതിയെ അറിയിച്ചു.

2.2 ഈ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇനിപ്പറയുന്ന തർക്കങ്ങൾ തീർപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതി നിർണ്ണയിച്ചു:

"1. സുബേ കീ പായ്ഗ, ജീവാജിഗഞ്ച്, ലഷ്കർ, ഗ്വാളിയോർ എന്ന വിലാസത്തിലുള്ള നമ്പർ 28/95 എന്ന തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീട് ഘാസിലാലിന്റെയും മംഗളിയയുടെയും ഹിന്ദു അവിഭക്ത കുടുംബത്തിന്റെ വരുമാനം ഉപയോഗിച്ച് വാങ്ങിച്ചതാണോ?

2. ഘാസിലാലിന്റെ ഭാര്യ ചിമ്മാബായ് മേൽപ്പറഞ്ഞ വീടിന്റെ വിൽപ്പത്രം 19.10.1993-ന ഹർജിക്കാരന്റെ പേരിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടോ?

3. 28.01.1985-ന ഘാസിലാൽ മൂന്നാം പ്രതിയെ ദത്തെടുത്തിരുന്നോ? ഈ ദത്തെടുക്കൽ 13.05.1992-ന ചിമ്മാബായ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

4. തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീടിന മേൽ യാതൊരു അധികാരവുമില്ലാതെയാണോ 3-ആം എതിർകക്ഷിപ്രസ്തുത വീട് 1,2 എതിർകക്ഷികൾക്ക് കൈമാറിക്കൊണ്ട് 25.03.1995-ന രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വിൽപ്പനക്കരാർ നടപ്പാക്കിയത്?

5. 25.03.1995-ന രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വിൽപ്പനക്കരാർ അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന വിധി നേടിയെടുക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് അവകാശമുണ്ടോ?

6. തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീട് വിൽക്കുന്നതിൽ നിന്ന് 1,2 എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് സ്ഥിര ഉത്തരവ് നേടിയെടുക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് അധികാരമുണ്ടോ?

7. 1,2 എതിർകക്ഷികൾക്ക് ഹർജിക്കാരന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് പ്രത്യേക നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടോ? ഉണ്ടെകിൽ, തുക എത്ര?

8. പരിഹാരവും ചിലവുകളും."

2.3 ഇരുകക്ഷികളും അവരുടെ വാദങ്ങൾക്ക് ഉപോൽബലകമായി വാക്കാലും രേഖാമൂലവുമുള്ള തെളിവുകൾ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി.

2.4 യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരനായ ശ്രീ റാം സാഹു - ഈ കേസിലെ അപ്പീൽവാദി - ഒന്നാം സാക്ഷിയായി (പി.ഡബ്ലിയു 1) വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ എതിർവിസ്താരത്തിനും വിധേയനാക്കി (അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴി താഴെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതാണ്). പ്രസ്തുത സ്വത്ത് തന്റെ കൈവശമാണെന്ന അവകാശവാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകൾ അദ്ദേഹം ഹാജരാക്കുകയുണ്ടായി. പ്രതിഭാഗത്തിന് വേണ്ടി ഒന്നാം എതിർകക്ഷിസാക്ഷിക്കൂട്ടിൽ ഹാജരാകുകയും, അദ്ദേഹം മുഖേന എതിർകക്ഷികൾ രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു.

2.5 തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം, ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതി ഹർജി തള്ളി. ചിമ്മാബായ് തന്റെ പേരിൽ വിൽപ്പത്രം എഴുതിവച്ചു എന്ന ഹർജിക്കാരൻ-അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം വിചാരണക്കോടതി മുഖവിലയ്ക്കെടുത്തില്ല. അതേസമയം,

26.01.1985-ന മൂന്നാം പ്രതിയെ ഘാസിലാൽ ദത്തെടുത്തതായും, പിന്നീട് 13.05.1992-ന രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ദത്താധാരം വഴി ചിമ്മാബായ് ദത്ത് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതായും പ്രതിഭാഗം തെളിയിച്ചതായി വിചാരണക്കോടതി വിധിച്ചു.

2.6 ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയിലും ഡിക്രിയിലും അതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ-അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241 ഫയൽ ചെയ്തു. പ്രസ്തുത അപ്പീൽ നിലനിൽക്കെ, ഈ കേസിലെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി 19.03.2012-ന സി.പി.സി വകുപ്പ് 151 പ്രകാരം മേൽപ്പറഞ്ഞ അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയണമെന്നും അപ്പീൽവാദിയോട് വസ്തു ഒഴിയാൻ ഉത്തരവിടണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് അപേക്ഷ നൽകി. അപ്പീൽ നടപടികൾക്കിടയിൽ, തർക്കത്തിലുള്ള വീട്ടിൽ നിന്നും ഹർജിക്കാരെ ബലമായി ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് 1,2 എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് സ്ഥിരമായ നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനായി പരിഹാര ഖണ്ഡത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്താൻ സി.പി.സി ഓർഡർ 6 ചട്ടം 17 പ്രകാരം യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ-അപ്പീൽവാദി അപേക്ഷ നൽകി. എന്നാൽ, കാലതാമസം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതി ഈ അപേക്ഷ (2012-ലെ ഐ.എ നമ്പർ. 2244) തള്ളി. എന്നാൽ, ഈ അപേക്ഷ തള്ളുന്ന വേളയിൽ, എതിർകക്ഷികൾക്കെതിരെ പ്രസ്തുത പരിഹാരത്തിനായി പ്രത്യേക ഹർജി നൽകാൻ ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അനുമതി നൽകി. തുടർന്ന് തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം ഹൈക്കോടതി യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ നൽകിയ പ്രസ്തുത അപ്പീൽ തള്ളി. എന്നാൽ, അപ്പീൽ തള്ളുന്ന സമയത്ത് തന്നെ, തർക്കത്തിലുള്ള വീടിന്റെ കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതി ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. പി.ഡബ്ലിയു 1, പി.ഡബ്ലിയു 2 എന്നീ സാക്ഷികളുടെ മൊഴികൾ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ടും, അപ്പീൽ നിലനിൽക്കെ തർക്കത്തിലുള്ള വീടിന്റെ കൈവശാവകാശം അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്നും തിരികെ ലഭിക്കുന്നതിനായി അസൽ എതിർകക്ഷിനമ്പർ 1 തന്നെ 02.12.2013-ന സി.പി.സി വകുപ്പ് 151 പ്രകാരം അപേക്ഷ

നൽകുകയും പിന്നീട് ആ അപേക്ഷ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന വസ്തുത പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയത്.

2.7 ഒന്നാം അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോടതി വിധി പുറപ്പെടുവിച്ച് ഏകദേശം രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം,ഈ കേസിലെ ഒന്ന്, രണ്ട് എതിർകക്ഷികൾ- ഒന്ന്, രണ്ട് അസൽ എതിർകക്ഷികൾ, തർക്കത്തിലുള്ള വീടിന്റെ കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച വിധിന്യായത്തിലെ 20-ാം ഖണ്ഡികയിലുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ പുനഃപരിശോധിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപേക്ഷ നൽകി. പ്രസ്തുത അപേക്ഷ ഈ കേസിലെ അപ്പീൽവാദികൾ എതിർത്തു. എന്നാൽ, അപവദിത ഉത്തരവിലൂടെ ഹൈക്കോടതി പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി അനുവദിക്കുകയും, 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലെ 20-ാം ഖണ്ഡിക നീക്കം ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു. തർക്കത്തിലുള്ള വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച വിഷയം വിചാരണക്കോടതിയിലോ ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയിലോ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, വിചാരണക്കോടതി ഇതുസംബന്ധിച്ച് യാതൊരു തർക്കവിഷയവും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഹൈക്കോടതി ഈ നടപടി സ്വീകരിച്ചത്.

2.8. പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലെ 20-ാം ഖണ്ഡിക നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടും ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത ഉത്തരവിൽ അസംതൃപ്തരും അസന്തുഷ്ടരുമായാണ് യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാർ ഈ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

3. അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ എ.കെ. ശ്രീവാസ്തവ പുനഃപരിശോധനാ ഹർജിയിൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത ഉത്തരവ് ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു:

(i) അപവദിത ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരപരിധി ലംഘിക്കുകയും സി.പി.സി ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരമുള്ള പുനഃപരിശോധനാ അധികാരപരിധിയുടെ വ്യാപ്തിയ്ക്ക് അതീതമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

(ii) വിചാരണക്കോടതിക്ക് മുൻപാകെ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തി കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് നടത്തിയ കൃത്യമായ കണ്ടെത്തൽ, പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു.

(iii) 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച അന്തിമ വിധിന്യായത്തിലെയും ഉത്തരവിലെയും 20-ാം ഖണ്ഡിക പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് നീക്കം ചെയ്തതിലൂടെ ഹൈക്കോടതി ഗുരുതരമായ പിഴവ് വരുത്തിയിരിക്കുന്നു; പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിഴവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വിധിന്യായത്തിൽ തിരുത്തൽ വരുത്താവൂ എന്നിരിക്കെ, പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൽ അത്തരത്തിൽ ഒരു പിഴവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

(iv) കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതി പ്രത്യേകമായി തർക്കവിഷയം നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കാനുള്ള ഒരു കാരണമാവില്ല; പ്രത്യേകിച്ചും വിചാരണക്കോടതിക്ക് മുന്പാകെയുള്ള

തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തി, കേസിന്റെ യോഗ്യത അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഹൈക്കോടതി ആ കണ്ടെത്തൽ നടത്തിയതെന്നിരിക്കെ;

(v) ഹൗസ് നമ്പർ 28/956-മായി ബന്ധപ്പെട്ടതും വ്യത്യസ്ത കക്ഷികൾ ഉൾപ്പെട്ടതുമായ മറ്റൊരു കേസിൽ- സിവിൽ വ്യവഹാരം നമ്പർ. 3-A/2005-നിശ്ചയിച്ച തർക്കവിഷയങ്ങൾ പരിഗണിച്ചതിലൂടെ ഹൈക്കോടതിക്ക് വലിയ പിഴവ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലവിലെ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സിവിൽ വ്യവഹാരം നമ്പർ 4-A/2005-ലെ തർക്കവിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ, ഹൗസ് നമ്പർ 28/956-മായി ബന്ധപ്പെട്ട സിവിൽ വ്യവഹാരം നമ്പർ. 3-A/2005-യിൽ നിശ്ചയിച്ച തർക്കവിഷയങ്ങൾ പരിഗണിച്ചതിലൂടെ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി.

(vi) കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച തർക്കം ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കക്ഷികൾ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിയിരുന്നുവെന്നും ഹൈക്കോടതി കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഹർജിയിലും കോടതിയിൽ നൽകിയ മൊഴിയിലും ഹൗസ് നമ്പർ 28/955 തന്റെ കൈവശമാണെന്ന് ഹർജിക്കാരൻ കൃത്യമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവെന്നും അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

(vii) കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് എതിർകക്ഷികൾ യാതൊരു തെളിവുകളും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, ഹർജിയിൽ കൈവശം സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ വാദങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നതും ഈ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെളിവുകൾ ഹർജിക്കാരൻ ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നതും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, കൈവശം ഒരു പ്രത്യേക തർക്കവിഷയമായി കോടതി ഔദ്യോഗികമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം, തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തി ഹൈക്കോടതി നേരത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകൾ

അസാധുവാകില്ല. ഈ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി *ശ്രീ ഗംഗൈ വിനായകർ ടെമ്പിൾ വേഴ്സസ് മീനാക്ഷി അമ്മാൾ (2015) 3 എസ്.സി.സി 624, ഭുവൻ സിംഗ് വേഴ്സസ് ഓറിയന്റൽ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് (2009) 5 എസ്.സി.സി 136, സയേദ അക്തർ വേഴ്സസ് അബ്ദുൾ അഹദ് (2003) 7 എസ്.സി.സി 52* എന്നീ സുപ്രീം കോടതി വിധികൾ അഭിഭാഷകൻ ഉദ്ധരിച്ചു. എതിർകക്ഷികളുടെ വാദങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച തർക്കത്തെക്കുറിച്ചും കക്ഷികൾക്ക് ബോധ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും ഇതുസംബന്ധിച്ച് ഹർജിക്കാർ തെളിവുകൾ നൽകുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ, അത് സംബന്ധിച്ച തർക്കവിഷയം കോടതി പ്രത്യേകം നിശ്ചയിച്ചില്ല എന്നത് പ്രസക്തമല്ല. അതിനാൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതി കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള തർക്കവിഷയം നിശ്ചയിച്ചില്ല എന്ന സാങ്കേതിക കാരണത്താൽ, 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച അന്തിമ വിധിന്യായത്തിലെയും ഉത്തരവിലെയും കൈവശം സംബന്ധിച്ചുള്ള 20-ാം ഖണ്ഡിക നീക്കം ചെയ്ത ഹൈക്കോടതിയുടെ നടപടി തെറ്റാണ്.

3.1 ഹർജിയിലും രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലും കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രസക്തമായ വാദങ്ങൾ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. ഹർജിക്കാരനായ ശ്രീ റാം സാഹുവിന്റെ മൊഴിയും വാദി ഭാഗം സാക്ഷിയായ ജെ.കെ. ശർമ്മയുടെ മൊഴിയും അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ പ്രതിഭാഗം ഹർജിക്കാരന്റെ കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ചോദ്യങ്ങളും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഇതുകൂടാതെ, എതിർകക്ഷികൾ 19.03.2012-ന സി.പി.സി വകുപ്പ് 151 പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയും സത്യവാങ്മൂലവും പ്രധാന തെളിവായി അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ അവതരിപ്പിച്ചു; പ്രസ്തുത അപേക്ഷയിൽ, അപ്പീൽവാദികളോട് വ്യവഹാരവസ്തുവിൽ നിന്ന് ഒഴിയാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്ന്

എതിർകക്ഷികൾ പ്രത്യേകം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിലൂടെ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വ്യവഹാര വസ്തുവിൻമേൽ കൈവശാവകാശമുണ്ടെന്ന് എതിർകക്ഷികൾ തന്നെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. അത് മാത്രമല്ല, പിന്നീട് 2017 സെപ്റ്റംബറിൽ കൈവശാവകാശം തിരികെ ലഭിക്കുന്നതിനും നഷ്ടപരിഹാരത്തിനും ഇടക്കാലാദായത്തിനുമായി എതിർകക്ഷികൾ അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും അപ്പീൽവാദികളുടെ കൈവശാവകാശം എതിർകക്ഷികൾ കൃത്യമായി അംഗീകരിച്ചതായി വ്യക്തമാണെന്നും അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

3.2. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പുകൾ 340, 195 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന സാഹചര്യത്തിലും ഈ കേസിലെ 1,2 എതിർകക്ഷികൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കുമെതിരെ ഐ.പി.സി-യിലെ 193, 465, 471, 120-ബി എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റ് 06.02.2016-ന പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലും ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് എതിർകക്ഷികൾ പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി നൽകിയതെന്ന് ഹൈക്കോടതി തിരിച്ചറിയേണ്ടതായിരുന്നെന്നും അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

3.3. വ്യവഹാര വസ്തുവിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദികളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് സ്ഥിര നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനായി പരിഹാര ഖണ്ഡത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്താൻ അപ്പീൽവാദികൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ സി.പി.സി ഓർഡർ 6 ചട്ടം 17 പ്രകാരം അപേക്ഷ (ഐ.എ നമ്പർ. 2244/2012) നൽകിയിരുന്ന എന്ന വസ്തുതയും അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, വ്യവഹാരം നിലനിൽക്കെ അപ്പീൽവാദികളോട് വസ്തു ഒഴിയാൻ തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷികൾ ഈ

അപേക്ഷയെ എതിർക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതനുസരിച്ച്, ഹൈക്കോടതി സി.പി.സി ഓർഡർ 6 ചട്ടം 17 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തള്ളുകയും എന്നാൽ ഈ ആവശ്യത്തിനായി പ്രത്യേക വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്യാനുള്ള അനുവാദം അപ്പീൽവാദികൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു. കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച വിഷയം ഹൈക്കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

3.4 സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പുകൾ 340, 195 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിന്മേൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവും അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ വിപുലമായി ആശ്രയിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഉത്തരവിൽ, എതിർകക്ഷികൾ 19.03.2012-ന സമർപ്പിച്ച സത്യവാങ്മൂലവും, 10.12.2013-ലെ വിധിന്യായത്തിന്റെയും ഉത്തരവിനെയും 20-ാം ഖണ്ഡികയിൽ കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ കൃത്യമായ നിരീക്ഷണങ്ങളും കണ്ടെത്തലുകളും മജിസ്ട്രേറ്റ് കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തങ്ങളുടെ കൈവശാവകാശം കാണിക്കുന്നതിനായി എതിർകക്ഷികൾ രേഖകൾ വ്യാജമായി ചമച്ചതിനെക്കുറിച്ച് മജിസ്ട്രേറ്റ് വ്യക്തമായ കണ്ടെത്തൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 340 പ്രകാരമുള്ള നടപടികളിലൂടെ ഐ.പി.സി വകുപ്പുകൾ 193, 465, 471, 120-B എന്നിവ പ്രകാരം എതിർകക്ഷികൾക്കെതിരെ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉത്തരവിട്ടത്.

3.5 ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, ഈ കേസിലെ എതിർകക്ഷികൾ-അപ്പീൽവാദികൾ 2017-ൽ ഫയൽ ചെയ്ത വ്യവഹാരം, കാലപരിധി ലംഘിച്ചുവെന്ന കാരണത്താൽ ഹൈക്കോടതി തള്ളിയതായും സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 നൽകുന്ന അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഹർജി നിരസിച്ചതായും അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

3.6. മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വിധിന്യായങ്ങൾ ആധാരമാക്കിയും നിലവിലെ ഈ അപ്പീൽ അനുവദിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു.

4. എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ പുനീത് ജെയിൻ നിലവിലെ അപ്പീൽ എതിർത്തുകൊണ്ടും ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത ഉത്തരവിനെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ടും ശക്തമായ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലെയും ഉത്തരവിലെയും 20-ാം ഖണ്ഡിക നീക്കം ചെയ്ത ഹൈക്കോടതി നടപടിയിൽ യാതൊരു പിഴവുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

4.1 25.03.1995-ലെ വിൽപനക്കരാർ റദ്ദാക്കണമെന്നും വ്യവഹാര വസ്തു മറ്റൊരാൾക്ക് കൈമാറുന്നതിൽ നിന്ന് 1,2 എതിർകക്ഷികളെ (ഈ കേസിലെ എതിർകക്ഷികൾ) വിലക്കിക്കൊണ്ടുള്ള സ്ഥിര നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടാണ് യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ കോടതിയിൽ ഹർജി നൽകിയതെന്ന് എതിർകക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. തന്നെ വ്യവഹാര വസ്തുവിൽ നിന്ന് ഒഴിപ്പിക്കുന്നത് തടഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള നിരോധന ഉത്തരവ് ഹർജിക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നും, മറിച്ച് വസ്തു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നത് തടയാൻ മാത്രമാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഇക്കാരണത്താൽ തന്നെ കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച ഒരു തർക്കവിഷയവും കേസിൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നില്ല. വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതി പ്രത്യേക തർക്കവിഷയങ്ങൾ ഒന്നും നിശ്ചയിക്കാതിരിക്കുകയും ഹർജിക്കാരന്റെ ഹർജിയും തുടർന്ന് വന്ന അപ്പീലും തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ, കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് ഹൈക്കോടതി ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ

നടത്തേണ്ട സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ വിധിന്യായത്തിന്റെ 20-ാം ഖണ്ഡികയിലുള്ള, കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരീക്ഷണങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്ത ഹൈക്കോടതി നടപടി ശരിയാണ്. ശ്രീ ഘീസാ ലാൽ സാഹു ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം വസ്തുവിന്റെ കൈവശക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ഭാര്യ ശ്രീമതി ചിമ്മാബായിയ്ക്ക് കൈവശാവകാശം ലഭിച്ചു. അവർക്ക് ശേഷം ദത്തുപുത്രനായ ദിലീപ് കുമാർ സാഹുവാണ് വസ്തു കൈവശം വച്ചിരുന്നത്. ദിലീപ് കുമാർ സാഹുവിന്റെ ദത്തെടുക്കലും 13.05.1992-ലെ ദത്താധാരവും 2001-ലെ 4A നമ്പർ വ്യവഹാരത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 2005-ലെ എസ്.എ. നമ്പർ 315-ൽ 07.09.2009-നു പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിലൂടെ പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം ഹൈക്കോടതി തള്ളി. ഹർജിക്കാരൻ തന്റെ വാദത്തിന് ഉപോൽബലകമായി ഹാജരാക്കിയ 19.10.1993-ലെ വിൽപ്പത്രവും ദിലീപ് കുമാർ സാഹു ഫയൽ ചെയ്ത 2003-ലെ വ്യവഹാരം നമ്പർ 45A-യുടെ തർക്കവിഷയമായിരുന്നു. 2005-ലെ എസ്.എ. നമ്പർ 946-ൽ 07.09.2009-നു പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ട വിധിന്യായത്തിലൂടെ പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം കോടതി തീർപ്പാക്കി. വസ്തുവിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ (i) ഓം ബാബു സക്സേന, (ii) കാശ്മീർ സിംഗ് യാദവ് എന്നീ വാടകക്കാരുടെ പക്കലായിരുന്നു. പിന്നീട്, ദിലീപ് കുമാർ സാഹു അവരുമായി ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തി 30.01.1995-നു അവരിൽ നിന്ന് വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം ഏറ്റെടുത്തു. തുടർന്ന് 25.03.1995-ലെ വിൽപന ആധാരം വഴി അദ്ദേഹം വസ്തു എതിർകക്ഷികൾക്ക് നൽകുകയും കൈവശാവകാശം അവർക്ക് കൈമാറുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു വാടകക്കാരനായ പർവേഷ് സിംഗ് ജാദോണിൽ നിന്ന് 18.10.2014-ലെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പ്രകാരമാണ് ഹർജിക്കാരന് വസ്തുവിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗം ലഭിച്ചത്. താൻ എങ്ങനെയാണ്, ഏത് നിലയ്ക്കാണ്, എപ്പോഴാണ് ഈ വസ്തുവിന്റെ കൈവശക്കാരനായതെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് സാധിച്ചിട്ടില്ല.

4.2 എതിർകക്ഷികൾ ഫയൽ ചെയ്ത 2012-ലെ ഐ.എ. നമ്പർ 1267-ൽ ഉൾപ്പെട്ട 02.12.2013-ലെ അപേക്ഷ പിൻവലിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച്, (i) ഹർജിക്കാരൻ ഫയൽ ചെയ്ത

ഒരു വ്യവഹാരത്തിനിടെ ഇത്തരമൊരു പരിഹാരം ആവശ്യപ്പെടാൻ സാധിക്കില്ല എന്നതിനാലും, (ii) പ്രസ്തുത നടപടികളിൽ കക്ഷിയല്ലാതിരുന്ന, ഹർജിക്കാരനിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു കഴിയുന്ന ഭാര്യ ശ്രീമതി ഷീല സാഹുവിന്റെ കൈവശത്തിലുള്ള സ്വത്തിന്റെ ഭാഗം കൂടി തർക്കവസ്തുവിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിനാലുമാണ് പ്രസ്തുത അപേക്ഷ പിൻവലിച്ചതെന്ന് എതിർകക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

4.3 തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീട്ടിൽ നിന്നും അപ്പീൽവാദികളെ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ പുറത്താക്കുന്നതിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് സ്ഥിര നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനായി പരിഹാര ഖണ്ഡത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്താൻ സി.പി.സി. ഓർഡർ 6 ചട്ടം 17 പ്രകാരം ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയും ഹൈക്കോടതി തള്ളി. മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിഹാരങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേക കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാൻ ഹൈക്കോടതി ഹർജിക്കാർക്ക് അനുവാദം നൽകിയിരുന്നെങ്കിലും, ഹർജിക്കാർ അത്തരം ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

4.4. കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച വിഷയം വിചാരണക്കോടതിയുടെയോ ഹൈക്കോടതിയുടെയോ പരിഗണനയിൽ ഇല്ലാതിരിക്കെയാണ് വിധിന്യായത്തിന്റെ 20-ാം ഖണ്ഡികയിൽ കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയതെന്നും , അതിനാൽ പിന്നീട് പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി നീക്കം ചെയ്തത് ശരിയായ നടപടിയാണെന്നും എതിർകക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു. കോടതി നടത്തുന്ന ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ അബദ്ധവശാൽ സംഭവിച്ചതാണെന്ന് പിന്നീട് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ ആ പിശക് തിരുത്താൻ കോടതിക്ക് അന്തർലീനമായ അധികാരമുണ്ടെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

5. അപവദിത വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഹൈക്കോടതി സി.പി.സി വകുപ്പ് 114-ഉം ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ഉം സംയുക്തമായി നൽകുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി സ്വീകരിക്കുകയും 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലെയും ഉത്തരവിലെയും 20-ാം ഖണ്ഡികയിൽ തർക്കവസ്തുവിന്റെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് അപ്പീൽവാദികൾ-യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാർക്ക് അനുകൂലമായി നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്ത് വിധിന്യായം പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച വിഷയം ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതിയുടെയോ ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയുടെയോ പരിഗണനയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതി അത്തരമൊരു തർക്കവിഷയം രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള കാരണം മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഹൈക്കോടതി 20-ആം ഖണ്ഡികയിലെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തതെന്ന് അപവദിത ഉത്തരവിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അതിനാൽ, ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സി.പി.സി. വകുപ്പ് 114-ഉം ഓർഡർ 47 ചട്ടം-1-ഉം സംയുക്തമായി നൽകുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി സ്വീകരിച്ച ഹൈക്കോടതിയുടെ നടപടി നീതീകരിക്കാവുന്നതാണോ എന്നതാണ് ഈ കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ള പ്രധാന ചോദ്യം.

6. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, സി.പി.സി. വകുപ്പ് 114-ഉം ഓർഡർ 47 ചട്ടം-1-ഉം കോടതിയ്ക്ക് നൽകുന്ന അധികാരത്തിന്റെ വ്യാപ്തി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനായി, പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ ഈ കോടതി മുൻപ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ചില വിധിന്യായങ്ങൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

6.1 *ഹരിദാസ് ദാസ് വേഴ്സസ് ഉഷാ റാണി ബാനിക് (ശ്രീമതി) & മറ്റുള്ളവർ* (2006) 4 എസ്.സി.സി 78 കേസിൽ, സി.പി.സി. വകുപ്പ് 114-ഉം ഓർഡർ 47 ചട്ടം-1-ഉം കോടതിയ്ക്ക്

നൽകുന്ന അധികാരത്തിന്റെ വ്യാപ്തി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, വിധിന്യായത്തിന്റെ 14 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

" 14. *മീരാ ഭാഞ്ജ വേഴ്സസ് നിർമലാ കുമാരി ചൗധരി,* (1995) 1 എസ്.സി.സി 170 കേസിൽ, കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"8. പുനഃപരിശോധനാ നടപടിക്രമം എന്നത് അപ്പീൽ നൽകുന്നതിന് തുല്യമല്ലെന്നും, അവ സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ കർശനമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതിനകം വ്യവസ്ഥാപിതമായ കാര്യമാണ്. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം കോടതിക്കുള്ള അധികാരങ്ങളുടെ പരിമിതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഉത്തരവുകൾ പുനഃപരിശോധിക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്കുള്ള സമാനമായ അധികാരപരിധിയെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കവെ, *അരിബം തുലേശ്വർ ശർമ്മ വേഴ്സസ് അരിബം പിഷാക് ശർമ്മ* (1979) 4 എസ്.സി.സി 389 കേസിൽ, ഈ കോടതിയ്ക്ക് വേണ്ടി ജസ്റ്റിസ് ചിന്നപ്പ റെഡ്ഡി താഴെ പറയുന്ന പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്:

'നീതിനിഷേധം തടയുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ കോടതിക്ക് സംഭവിച്ച വ്യക്തവും ഗുരുതരവുമായ പിശകുകൾ തിരുത്തുന്നതിനോ വേണ്ടി സമ്പൂർണ്ണ അധികാരപരിധിയുള്ള ഏതൊരു കോടതിയിലും അന്തർലീനമായ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഹൈക്കോടതിയെ വിലക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226-ൽ ഇല്ലെന്നത് വസ്തുതയാണ്. എന്നാൽ, കോടതി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് കൃത്യമായ പരിധികളുണ്ട്. ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച സമയത്ത്, മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും,

പുനഃപരിശോധന ആവശ്യപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതോ ആയ പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ പിന്നീട് കണ്ടെത്തുമ്പോൾ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം; രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായിട്ടുള്ള വല്ല പിശകും തെറ്റും കണ്ടെത്തിയാലോ അല്ലെങ്കിൽ സമാനമായ മറ്റ് കാരണങ്ങളാലോ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം. എന്നാൽ, വ്യവഹാരത്തിന്റെ യോഗ്യത പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കോടതിയുടെ നിർണ്ണയം തെറ്റാണെന്ന കാരണത്താൽ ഈ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. അത് അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്ന കാര്യമാണ്. കീഴ്ക്കോടതി വരുത്തിയ എല്ലാത്തരം പിശകുകളും തിരുത്താൻ അപ്പീൽ കോടതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന അപ്പീൽ അധികാരത്തിന് തുല്യമായി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരത്തെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കരുത്.'

15. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു വിധിന്യായമോ ഉത്തരവോ പുനഃപരിശോധിക്കാൻ താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആവശ്യപ്പെടാമെന്ന് കാണാം: (a) അപേക്ഷകൻ മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും അയാളുടെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ; (b) അത്തരം പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ വിധി പ്രസ്താവിക്കുകയോ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്ത സമയത്ത് ഹാജരാക്കാൻ അപേക്ഷകന് സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ; (c) രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായി കാണുന്ന വല്ല തെറ്റോ പിശകോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് മതിയായ കാരണങ്ങളോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ.

16. *അരിബം തുലേശ്വർ ശർമ്മ വേഴ്സസ് അരിബം പിഷാക് ശർമ്മ എ.ഐ.ആർ 1979 എസ്.സി 1047* കേസിൽ, പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് കൃത്യമായ പരിധികളുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിൽ, ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1, വകുപ്പ് 151 എന്നിവയ്ക്ക് കീഴിൽ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും ജുഡീഷ്യൽ കമ്മീഷണർ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി റിട്ട് ഹർജി തള്ളുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വിധിയ്ക്കെതിരെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട അപ്പീലിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: (എസ്.സി.സി പേജ് 390, ഖണ്ഡിക 3)

"*ശിവ്ദിയോ സിംഗ് വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്, എ.ഐ.ആർ 1963 എസ്.സി 1909* കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത് പോലെ, നീതിഭംഗം തടയുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ കോടതിക്ക് സംഭവിച്ച വ്യക്തവും ഗുരുതരവുമായ പിശകുകൾ തിരുത്തുന്നതിനോ വേണ്ടി സമ്പൂർണ്ണ അധികാരപരിധിയുള്ള ഏതൊരു കോടതിയിലും അന്തർലീനമായ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഹൈക്കോടതിയെ വിലക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226-ൽ ഇല്ലെന്നത് വസ്തുതയാണ്. എന്നാൽ, കോടതി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് കൃത്യമായ പരിധികളുണ്ട്. ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച സമയത്ത്, മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും, പുനഃപരിശോധന ആവശ്യപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതോ ആയ പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ പിന്നീട് കണ്ടെത്തുമ്പോൾ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം; രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായിട്ടുള്ള വല്ല പിശകും തെറ്റും കണ്ടെത്തിയാലോ അല്ലെങ്കിൽ സമാനമായ മറ്റ് കാരണങ്ങളാലോ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം. എന്നാൽ, വ്യവഹാരത്തിന്റെ യോഗ്യത പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കോടതിയുടെ നിർണ്ണയം തെറ്റാണെന്ന കാരണത്താൽ ഈ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. അത്

അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്ന കാര്യമാണ്. കീഴ്ക്കോടതി വരുത്തിയ എല്ലാത്തരം പിശകുകളും തിരുത്താൻ അപ്പീൽ കോടതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന അപ്പീൽ അധികാരത്തിന് തുല്യമായി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരത്തെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കരുത്."

17. *അരിബം കേസിലെ* വിധിന്യായത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് *മീരാ ഭാഞ്ജ* കേസിലെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രസ്തുത കേസിൽ, ഒരു കോടതി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം പ്രയോഗിക്കണമെങ്കിൽ, രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമാകുന്ന പിശക് എന്നത് രേഖകൾ പ്രാഥമികമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ തന്നെ വ്യക്തമാകുന്ന ഒന്നാകണമെന്നും അല്ലാതെ സങ്കീർണ്ണമായ യുക്തിചിന്തയിലൂടെ കണ്ടെത്തേണ്ടതാകരുതെന്നും കോടതി ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമാകുന്ന പിഴവ് എന്ന സംജ്ഞ സംബന്ധിച്ച്, *സത്യനാരായൺ ലക്ഷ്മീനാരായൺ ഹെഗ്ഡെ വേഴ്സസ് മില്ലികാർജ്ജുൻ ഭവനപ്പ തീരുമലെ, എ.ഐ.ആർ 1960 എസ്.സി 137* കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

"രണ്ട് വിഭിന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ സങ്കീർണ്ണമായ യുക്തിചിന്തയിലൂടെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കേണ്ട ഒരു പിശകിനെ രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശക് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാനാകില്ല. രേഖകളിൽ ഉണ്ടെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പിശക് തികച്ചും സ്പഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ, അത് സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ ദീർഘവും സങ്കീർണ്ണവുമായ വാദങ്ങൾ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, റിട്ടുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ മേൽക്കോടതിയ്ക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന ചട്ടം അനുസരിച്ച്, അത്തരമൊരു പിഴവ് സെർശ്യോററി റിട്ട് മുഖാന്തിരം തിരുത്താനാകില്ല."

18. *പാർഷ്യൻ ദേവി വേഴ്സസ് സുമിത്രി ദേവി, (1997) 8 എസ്.സി.സി 715* കേസിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. പ്രസ്തുത കേസിൽ, *അരിബം, മീനാ ഭാഞ്ജ* കേസുകളിലെ വിധിന്യായം ആധാരമാക്കി, കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

> "9. സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം, രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റോ പിശകോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്. തികച്ചും സ്പഷ്ടമല്ലാത്തതും യുക്തിചിന്തയിലൂടെ മാത്രം കണ്ടെത്തേണ്ടതുമായ ഒരു പിശകിനെ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ കോടതിയെ അനുവദിക്കുന്ന, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശക് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാനാകില്ല. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരമുള്ള അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് തെറ്റായ ഒരു വിധിന്യായത്തെ 'വീണ്ടും പരിഗണിക്കാനോ തിരുത്താനോ' അനുവാദമില്ല. ഒരു പുനഃപരിശോധനാ ഹർജിക്ക് പരിമിതമായ ഉദ്ദേശ്യമേ ഉള്ളൂവെന്നും അത് 'അപ്പീലിനുള്ള കുറുക്കുവഴി' ആകാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്."

6. 2 *ലിലി തോമസ് വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* (2000) 6 എസ്.സി 224 കേസിൽ, വിധിന്യായത്തിലെ ഒരു പിശക് തിരുത്തുന്നതിനായി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാമെന്നും എന്നാൽ വിധിന്യായത്തിന്റെ നിലവിലെ കാഴ്ചപ്പാട് മാറ്റി മറ്റൊന്നാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കരുതെന്നും നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് പ്രതിപാദിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ പരിധികൾക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മാത്രമേ അത്തരം അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ പാടുകയുള്ളൂ.

കൂടാതെ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ൽ കാണുന്ന "മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണം" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം "നിയമത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങൾക്ക് സമാനമായ, മതിയായ കാരണം" എന്നായിരിക്കണം എന്ന് പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൽ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. *ഛജ്ജു റാം വേഴ്സസ് നെകി* എ.ഐ.ആർ 1922 പി.സി 112 കേസിൽ വ്യവസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഈ തത്വം പിന്നീട് *മോറാൻ മാർ ബസേലിയസ് കാതോലിക്കോസ് വേഴ്സസ് മോസ്റ്റ് റെവ. മാർ പൗലോസ് അത്തനേഷ്യസ്* എ.ഐ.ആർ 1954 എസ്.സി 526 കേസിൽ ഈ കോടതി അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

12.3 *ഇന്ദർചന്ദ് ജെയിൻ വേഴ്സസ് മോട്ടിലാൽ*, (2009) 14 എസ്.സി.സി 663 കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ 7 മുതൽ 11 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

> 7. സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ "നിയമം") വകുപ്പ് 114, സിവിൽ കോടതിക്കും തത്ഫലമായി അപ്പീൽ കോടതികൾക്കും വിധിന്യായങ്ങളുടെ പുനഃപരിശോധന നടത്താനുള്ള മൗലികമായ അധികാരം നൽകുന്നുണ്ട്. വകുപ്പ് 114-ലെ "മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയ്ക്ക് വിധേയമായി" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം, വകുപ്പ് 113-ൽ പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്കും പരിമിതികൾക്കും വിധേയമായി എന്നാണ്. ഇതിനായി നിയമത്തിലെ ഓർഡർ 47-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന, നടപടിക്രമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വകുപ്പ് 114 കോടതിയുടെ അധികാരത്തിന്മേൽ പ്രത്യേക പരിമിതികളൊന്നും നിശ്ചയിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അത്തരം പരിമിതികൾ നിയമത്തിലെ ഓർഡർ 47-ൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്; ഓർഡർ 47-ലെ ചട്ടം 1 താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:

"17. ഒരു സിവിൽ കോടതിക്ക് അതിന്റെ വിധിന്യായം/തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കാനുള്ള അധികാരം സി.പി.സി. വകുപ്പ് 114 അനുവദിക്കുന്നതായി കാണാം. എന്തെല്ലാം കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പുനഃപരിശോധന ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതെന്ന് സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ൽ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് താഴെ ചേർക്കുന്നു:

1. *വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ.*—(1) താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളാൽ അസന്തുഷ്ടരായ ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും—

(a) അപ്പീൽ അനുവദനീയമായതും എന്നാൽ അപ്പീൽ നല്കിയിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു വിധിന്യായം അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ് മൂലം,

(b) അപ്പീൽ അനുവദനീയമല്ലാത്ത ഒരു വിധിന്യായം അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ് മൂലം, അല്ലെങ്കിൽ (c) ഒരു സ്മോൾ കോസസ് കോടതിയിൽ നിന്നുള്ള റഫറൻസിന്മേലുള്ള വിധിന്യായം മൂലം

കൂടാതെ, മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും വിധി പ്രസ്താവിച്ച സമയത്ത് തന്റെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതോ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതോ ആയ പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ കണ്ടെത്തിയത് മൂലമോ, അല്ലെങ്കിൽ രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായി കാണുന്ന വല്ല തെറ്റോ പിശകോ കാരണമായോ, അതല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണത്താലോ തനിക്കെതിരെയുള്ള വിധിന്യായം അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ ഒരു കക്ഷി ആഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം, ആ

വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ഉത്തരവ് നൽകുകയോ ചെയ്ത കോടതിയിൽ വിധി പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനായി അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്."

8. രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശക് കോടതി ഉത്തരവിൽ പിഴവിന് കാരണമാകുകയും അത് തുടരാൻ അനുവദിക്കുന്നത് നീതിനിഷേധത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസ്തുത ഉത്തരവിനെതിരെ ഒരു പുനഃപരിശോധനാ അപേക്ഷ നിലനിൽക്കും. *രാജേന്ദ്ര കുമാർ വേഴ്സസ് രാംഭായ്* എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: (എസ്.സി.സി. പേജ് 514, ഖണ്ഡിക 6)

"6. പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പരിമിതികൾ വ്യക്തമായി വ്യവസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഹർജി സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥ, പ്രസ്തുത ഉത്തരവിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശക് ഉണ്ടാകണമെന്നും ആ ഉത്തരവ് നിലനിൽക്കുന്നത് നീതിനിഷേധത്തിന് ഇടയാക്കുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടാകണമെന്നുമാണ്. അത്തരം പിശകുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, ഒരു വിധിന്യായത്തിന്റെ/ഉത്തരവിന്റെ അന്തിമ സ്വഭാവത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല."

9. ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച സമയത്ത്, മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും അപേക്ഷകന്റെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതോ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതോ ആയ പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ കണ്ടെത്തിയാലും കോടതിക്ക് പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പിശക് മൂലമാണ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചതെങ്കിലും പുനഃപരിശോധനാ

അപേക്ഷ നിലനിൽക്കും. കൂടാതെ, മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണത്താലും പുനഃപരിശോധനയ്ക്കായി അപേക്ഷിക്കാം.

10. പുനഃപരിശോധന നടത്തുന്ന കോടതി ഒരിക്കലും സ്വന്തം ഉത്തരവിന്മേൽ ഒരു അപ്പീൽ കോടതിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നത് സംശയരഹിതമായ കാര്യമാണ്. ഒരു കോടതി തീർപ്പാക്കിയ ഒരു വിഷയം വീണ്ടും അതേ കോടതി പരിഗണിക്കുകയെന്നത് നിയമപരമായി അനുവദനീയമല്ല. വിധി പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ പാടില്ല എന്ന പൊതുനിയമത്തിനുള്ള അപവാദമാണ് പുനഃപരിശോധന. കൂടാതെ, കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരപരിധി ഒരു ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാറില്ല എന്നതും സുസമ്മതമായ കാര്യമാണ്.

11. പുനഃപരിശോധന എന്നത് അപ്പീൽ നൽകാനുള്ള ഒരു കുറുക്കുവഴിയല്ല. *ലിലി തോമസ് വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു: (എസ്.സി.സി. പേജ് 251, ഖണ്ഡിക 56)

"56. അതിനാൽ, വിധിന്യായത്തിലെ ഒരു പിശക് തിരുത്തുന്നതിനായി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം, എന്നാൽ വിധിന്യായത്തിന്റെ നിലവിലെ കാഴ്ചപ്പാട് മാറ്റി മറ്റൊന്നാക്കാൻ അത് ഉപയോഗിക്കരുത്. പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് പ്രതിപാദിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ പരിധികൾക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മാത്രമേ അത്തരം അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ പാടുകയുള്ളൂ. പുനഃപരിശോധനയെ അപ്പീൽ നൽകുന്നതിനുള്ള കുറുക്കുവഴിയായി പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല."

7. "പുനഃപരിശോധന" എന്ന വാക്കിന് നിഘണ്ടുവിലുള്ള അർത്ഥം "തിരുത്തുന്നതിനോ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനോ വേണ്ടി വീണ്ടും പരിശോധിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി" എന്നാണ്. പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം എന്നത് നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന കാര്യം നിഷേധിക്കാനാവില്ല. *പട്ടേൽ നർഷി താക്കർഷി വേഴ്സസ് പ്രദ്യുമൻസിംഗ്ജി അർജുൻസിംഗ്ജി* (1971) 3 എസ്.സി.സി 844 കേസിൽ, പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഒരു കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരമല്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് നിയമം വഴി പ്രത്യേകമായോ അല്ലെങ്കിൽ അനിവാര്യമായ വിവക്ഷയാലോ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കണം. പുനഃപരിശോധന എന്നത് അപ്പീൽ നൽകാനുള്ള കുറുക്കുവഴിയായും മാറരുത്.

8. നടപടിക്രമങ്ങൾക്കിടെ "രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായി കാണുന്ന പിശക്" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് എന്തിനെയാണെന്നത് സംബന്ധിച്ച് *ടി.സി. ബസപ്പ വേഴ്സസ് ടി. നാഗപ്പ* എ.ഐ.ആർ 1954 എസ്.സി 440 കേസിൽ ഈ കോടതി വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരം ഒരു പിശക് സ്പഷ്ടമായിരിക്കണമെന്നും, കേവലം തെറ്റായ ഒരു നിർണ്ണയമാകരുതെന്നും കോടതി വിധിച്ചു. ഹരി വിഷ്ണു കാമത്ത് വേഴ്സസ് അഹമ്മദ് ഇഷാഖ് എ.ഐ,ആർ 1955 എസ്.സി 233 കേസിൽ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> "അതൊരു കേവലമായ പിശക് മാത്രമാകരുതെന്നത് പ്രധാനമാണ്; അത് രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമാകുന്ന പിഴവായിരിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വിഷയത്തിലെ യഥാർത്ഥ വെല്ലുവിളി തത്വം വ്യക്തമാക്കുന്നതിലല്ല, മറിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക കേസിലെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ച് ആ തത്വം പ്രയോഗിക്കുന്നതിലാണ്. എപ്പോഴാണ് ഒരു പിശക് വെറുമൊരു പിശക് അല്ലാതാവുകയും രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായി

കാണുന്ന ഒരു പിശകായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നത്? ഈ രണ്ട് തരം പിശകുകളെയും വേർതിരിക്കുന്ന വ്യക്തമായ ഒരു അതിർവരമ്പ് നിർദ്ദേശിക്കാൻ ഇരുകക്ഷികളുടെയും ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല."

8.1 *പാർഷ്യൻ ദേവി വേഴ്സസ് സുമിത്രി ദേവി* (മേൽപരാമർശം) കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ 7 മുതൽ 9 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

7. പുനഃപരിശോധനാ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ കർശനമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം വ്യവസ്ഥാപിതമാണ്. *തുംഗഭദ്ര ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശ്* എ.ഐ.ആർ 1964 എസ്.സി 1372 കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു:

"എന്നിരുന്നാലും, 1959 സെപ്റ്റംബറിലെ ഉത്തരവിലുള്ള, ഈ കേസിൽ സാരവത്തായ നിയമപ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്ന പ്രസ്താവനയെ 'രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായി കാണുന്ന പിശക്' ആയി വിശേഷിപ്പിക്കാമോ എന്നതാണ് ഈ കോടതി ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കുന്നത്. മുൻപൊരിക്കൽ ഇതേ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, കേസിൽ സാരവത്തായ നിയമപ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെന്ന് കോടതി വിധിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നിർണ്ണായകമാകണമെന്നില്ല; കാരണം ആ മുൻ ഉത്തരവിൽ പിഴവുണ്ടായിരിക്കാം. അതുപോലെ, പ്രസ്തുത പ്രസ്താവന തെറ്റാണെങ്കിൽ പോലും അത് 'രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായി കാണുന്ന പിശക്' ആകണമെന്നില്ല. കാരണം, കേവലം തെറ്റായ ഒരു നിർണ്ണയവും 'പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശക്' മൂലം അസാധുവാകുന്ന

നിർണ്ണയവും തമ്മിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്; അത് എല്ലായ്പ്പോഴും വിവരിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ കൂടിയും. *തെറ്റായ ഒരു വിധിന്യായം വീണ്ടും പരിഗണിക്കാനോ തിരുത്താനോ വഴിയൊരുക്കുന്ന, അപ്പീൽ നൽകാനുള്ള കുറുക്കുവഴിയല്ല പുനഃപരിശോധന; മറിച്ച് അത് പ്രകടമായ പിശകുകൾ തിരുത്താൻ മാത്രമുള്ളതാണ്."*

8. വീണ്ടും, **മീരാ ഭാഞ്ജ വേഴ്സസ് നിർമ്മല കുമാരി ചൗധരി** 1995 1 എസ്.സി.സി 170 കേസിൽ, *അരിബം തുലേശ്വർ ശർമ്മ വേഴ്സസ് അരിബം പിഷാക് ശർമ്മ* (മേൽപരാമർശം) കേസിലെ പരാമർശങ്ങൾ ശരിവച്ചുകൊണ്ട്, പുനഃപരിശോധനാ നടപടിക്രമങ്ങൾ അപ്പീലിന് സമമല്ലെന്നും അവ സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ന്റെ വ്യാപ്തിക്കും പരിധിക്കും ഉള്ളിൽ നിൽക്കുന്നവയാകണമെന്നും ഈ കോടതി വീണ്ടും വിധിച്ചു.

9. സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം, രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റോ പിശകോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്. തികച്ചും സ്പഷ്ടമല്ലാത്തതും യുക്തിചിന്തയിലൂടെ മാത്രം കണ്ടെത്തേണ്ടതുമായ ഒരു പിശകിനെ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ കോടതിയെ അനുവദിക്കുന്ന, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശക് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാനാകില്ല. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരമുള്ള അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് തെറ്റായ ഒരു വിധിന്യായത്തെ 'വീണ്ടും പരിഗണിക്കാനോ തിരുത്താനോ' അനുവാദമില്ല. ഒരു പുനഃപരിശോധനാ ഹർജിക്ക് പരിമിതമായ ഉദ്ദേശ്യമേ ഉള്ളൂവെന്നും അത് 'അപ്പീലിനുള്ള കുറുക്കുവഴി' ആകാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്."

8.2. *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ & മറ്റുള്ളവർ വേഴ്സസ് കമൽ സെൻഗുപ്ത & മറ്റൊരാൾ* (2008) 8 എസ്.സി.സി 612 കേസിൽ, "രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റോ പിശകോ" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതെന്തിനെയാണെന്ന് പരിശോധിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. പ്രസ്തുത കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ 22 മുതൽ 35 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

"22. " പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റോ പിശകോ" എന്ന പ്രയോഗം, അതിന്റെ അർത്ഥം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ തന്നെ, കേസിന്റെ രേഖകളിൽ നിന്ന് സ്വയം സ്പഷ്ടമാകുന്നതും കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതകളിലോ നിയമപരമായ നിലപാടുകളിലോ വിശദമായ പരിശോധനയോ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയോ വിശദീകരണമോ ആവശ്യമില്ലാത്തതുമായ ഒരു പിശകാണ്. സ്പഷ്ടമല്ലാത്തതും ദീർഘമായ ചർച്ചയും യുക്തിചിന്തയും വഴി മാത്രം കണ്ടെത്താനാകുന്നതുമായ ഒരു പിഴവിനെ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ലോ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 22(3)(f)-ലോ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന, രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശകായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു ഉത്തരവോ തീരുമാനമോ വിധിന്യായമോ നിയമപരമായി തെറ്റാണെന്ന കാരണത്താലോ, അല്ലെങ്കിൽ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുതയിലോ നിയമത്തിലോ കോടതിക്കോ ട്രൈബ്യൂണലിനോ മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാട് എടുക്കാമായിരുന്നു എന്ന കാരണത്താലോ മാത്രം തിരുത്താൻ കഴിയില്ല. ഏത് സാഹചര്യത്തിലും, പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ ബന്ധപ്പെട്ട കോടതിക്കോ ട്രൈബ്യൂണലിനോ അതിന്റെ വിധിന്യായം ഒരു അപ്പീൽ കോടതിയെന്ന നിലയിൽ പരിഗണിക്കാനാകില്ല.

23. സി.പി.സി. സെക്ഷൻ 114, ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1, കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 22(3)(f) എന്നിവ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ഒരു സിവിൽ കോടതിക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ട്രൈബ്യൂണലിന് അതിന്റെ വിധിന്യായം/തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കാനുള്ള അധികാരത്തിന്റെ പരിധികൾ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്ത ചില മുൻ മുൻപ്രമാണ വിധികൾ ഇനി പരിശോധിക്കാം.

24. *രാജാ കോട്ടഗിരി വെങ്കട്ട സുബ്ബമ്മ റാവു വേഴ്സസ് രാജ വെല്ലങ്കി വെങ്കട്ടരാമ റാവു* (1899-1900) 27 ഐ.എ 197 കേസിൽ, സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ 206, 623 എന്നീ വകുപ്പുകൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് പ്രിവി കൗൺസിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"...വകുപ്പ് 623 പ്രകാരം, വ്യവഹാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കക്ഷിക്ക് വിധി പ്രസ്താവിച്ച സമയത്ത് തന്റെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതോ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതോ ആയ പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ കണ്ടെത്തുമ്പോഴോ, രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റോ പിശകോ കാരണമോ, അതല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണത്താലോ പ്രസക്ത വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കാൻ അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ***റോയ് മേഘ്രാജ് വേഴ്സസ് ബീജോയ് ഗോബിന്ദ് ബുറാൽ*** , ഐ.എൽ.ആർ (1875) 1 കൊൽക്കത്ത 197 കേസിൽ കോടതി വിധിച്ചത് പോലെ, 'മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണം' എന്നത് മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയ്ക്ക് സമാനമായ കാരണങ്ങളിലേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തണോ എന്ന് ഈ കേസിൽ തീരുമാനിക്കേണ്ടതില്ല.

(ഊന്നൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു)

25. *ഹരി ശങ്കർ പാൽ വേഴ്സസ് അനാഥ് നാഥ് മിറ്റർ*, 1949 എഫ്.സി.ആർ 36 കേസിൽ, അപ്പീൽ നൽകാത്ത ഒരു കക്ഷിക്ക് (അദ്ദേഹത്തിന്റെ നില വിജയിച്ച അപ്പീൽ കക്ഷിയുടേതിന് സമാനമായിരുന്നു) ആശ്വാസം നൽകാതിരുന്ന കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയുടെ നടപടി ന്യായമാണോ എന്ന് പരിശോധിക്കവേ ഫെഡറൽ കോടതിയുടെ അഞ്ചംഗ ബെഞ്ച് ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

"ഒരു വിധിന്യായത്തിൽ നിയമപരമായി പിഴവുണ്ടെന്നത് ഒരിക്കലും പുനഃപരിശോധനയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാനുള്ള അടിസ്ഥാനമല്ല. കോടതി ഒരു തർക്കവിഷയത്തിൽ കൽപ്പിക്കുന്ന തീർപ്പ് തെറ്റാണെങ്കിൽ, ആ പിശക് രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ ഒന്നോ അതിനോട് സമാനമായ ഒന്നോ ആകില്ല. എന്നാൽ, ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന ഒരു നിയമവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ കൊടുക്കാതെയോ അല്ലെങ്കിൽ അത് പ്രയോഗിക്കാതെയോ കോടതി ഒരു കേസ് തീർപ്പാക്കുമ്പോൾ, അത് രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമാകുന്ന പിശകാകുമെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസ്തുത കേസ് സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ന്റെ പരിധിയിൽ വരികയും ചെയ്യും."

26. *മോറാൻ മാർ ബസേലിയസ് കാതോലിക്കോസ് വേഴ്സസ് മാർ പൗലോസ് അത്തനേഷ്യസ്* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ന് സമാനമായ ട്രാവൻകൂർ സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"32. ... 1908-ലെ സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ന് സമാനമായ ട്രാവൻകൂർ സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം, പുനഃപരിശോധനാ കോടതിക്ക് പ്രസ്തുത നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങളാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പരിമിതമായ അധികാരപരിധി മാത്രമേ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

നിർദ്ദിഷ്ടമായ മൂന്ന് കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതിയ്ക്ക് പുനഃപരിശോധന അനുവദിക്കാവുന്നതാണ്, അതായത്, (i) മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും വിധി പ്രസ്താവിച്ച സമയത്ത് അപേക്ഷകന്റെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതോ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതോ ആയ പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ (ii) രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റോ പിശകോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, (iii) മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണമുണ്ടാകുമ്പോൾ.

'മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണം' എന്ന പ്രയോഗത്തിന് പ്രസ്തുത ചട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളോട് സമാനമായ, മതിയായ കാരണം' എന്നാണ് അർത്ഥമെന്ന് ജുഡീഷ്യൽ കമ്മിറ്റി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്."

27. *തുംഗഭദ്ര ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് ഗവണ്മെന്റ് ഓഫ് എ. പി* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ, നിയമപരമായ പിഴവുള്ള ഒരു വിധിന്യായം തിരുത്താനായി അപ്പീൽ നൽകാനുള്ള കുറുക്കുവഴിയായി പുനഃപരിശോധനയെ കണക്കാക്കരുതെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു.

28. *പാർഷ്യൻ ദേവി വേഴ്സസ് സുമിത്രി ദേവി* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ, കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം വിധിച്ചു: (എസ്.സി.സി പേജ് 716)

"സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം, രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റോ പിശകോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്. *തികച്ചും സ്പഷ്ടമല്ലാത്തതും യുക്തിചിന്തയിലൂടെ മാത്രം കണ്ടെത്തേണ്ടതുമായ ഒരു പിശകിനെ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ കോടതിയെ അനുവദിക്കുന്ന, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശക് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാനാകില്ല.* ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരമുള്ള അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് തെറ്റായ ഒരു വിധിന്യായത്തെ 'വീണ്ടും പരിഗണിക്കാനോ തിരുത്താനോ' അനുവാദമില്ല. *നിയമപരമായി തെറ്റായ ഒരു വിധിന്യായവും, രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായി കാണാവുന്ന പിശകും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ആദ്യത്തേത് ഉയർന്ന കോടതിയിലോ ഫോറത്തിലോ അപ്പീൽ നൽകി തിരുത്താൻ സാധിക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തേത് പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് മാത്രമേ തിരുത്താൻ സാധിക്കൂ. ഒരു പുനഃപരിശോധനാ ഹർജിക്ക് പരിമിതമായ ഉദ്ദേശ്യമേ ഉള്ളൂവെന്നും അത് 'അപ്പീലിനുള്ള കുറുക്കുവഴി' ആകാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്."*

29. *ഹരിദാസ് ദാസ് വേഴ്സസ് ഉഷാ റാണി ബാനിക്* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ, 1976-ലെ സിവിൽ നടപടിക്രമ (ഭേദഗതി) നിയമം വഴി ഓർഡർ 47-ൽ ചേർത്ത വിശദീകരണത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"13. പുനഃപരിശോധനയുടെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് സി.പി.സി വകുപ്പ് 114 പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ 'കോടതിക്ക് അനുയോജ്യമെന്ന് തോന്നുന്ന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാം' എന്ന് മാത്രമാണ് ഈ വകുപ്പിൽ പറയുന്നത് എന്നതിനാൽ, പുനഃപരിശോധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതിയ്ക്ക് നടത്താവുന്ന ഇടപെടലിന്റെ പരിധി ഇതിൽ കൃത്യമായി വിവരിക്കുന്നില്ല. ഇതിനായുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് സി.പി.സി ഓർഡർ 47-ലാണ്. നിലവിലെ കേസിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, 'രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമാകുന്ന പിശക് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് മതിയായ കാരണങ്ങൾ' ഉണ്ടെങ്കിൽ കേസിൽ പുനപരിശോധന ആവശ്യപ്പെടാൻ പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ പ്രതിഭാഗത്തെ അനുവദിക്കുന്നു. ചട്ടത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗം അപേക്ഷകനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങളെയും, രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം പ്രകടമായ പിശകുകളുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു വിഭിന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് സാധ്യത ഉള്ളതോ ആയ, കോടതിയുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നുള്ള പ്രവൃത്തികളെയും കുറിക്കുന്നു. ഒരു കക്ഷി കേസിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും ഉന്നയിച്ചില്ല എന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ കക്ഷിക്ക് കുറച്കൂടി ശക്തമായി വാദിക്കാമായിരുന്നു എന്നതോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ അനുകൂലമായ വിധി സമ്പാദിക്കാൻ സഹായിക്കുമായിരുന്ന മുൻപ്രമാണ വിധികൾ ഹാജരാക്കിയില്ല എന്നതോ ഒരു പുനർവാദത്തിനുള്ള കാരണമായി സ്വീകരിക്കാമെന്ന് മേല്പറഞ്ഞ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളിലും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നില്ല. ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-നു അനുബന്ധമായുള്ള വിശദീകരണത്തിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഒരു വിധിന്യായത്തിന് ആധാരമായ നിയമപരമായ ചോദ്യത്തിൽ പിൽക്കാലത്ത് മറ്റൊരു കേസിൽ മേൽക്കോടതി വ്യത്യസ്തമായ തീരുമാനമെടുത്തു എന്നത് ആദ്യത്തെ വിധി പുനഃപരിശോധിക്കാനുള്ള കാരണമായി കണക്കാക്കാനാവില്ലെന്ന് പ്രസ്തുത വിശദീകരണത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. തർക്കവിഷയമായ ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ അവസരമുള്ളപ്പോൾ, പരാതിയുള്ള കക്ഷിക്ക് മതിയായ പരിഹാരമാർഗങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ കോടതി അതീവ ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്."

30. *അരിബാം ഇലേശ്വർ ശർമ്മ വേഴ്സസ് അരിബാം പിഷാക് ശർമ്മ* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാനുള്ള ഹൈക്കോടതികളുടെ അധികാരപരിധിയെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. *ശിവദിയോ സിംഗ് വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്* (മേൽപരാമർശം) എന്ന മുൻപ്രമാണ വിധി പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു: (*അരിബാം ഇലേശ്വർ ശർമ്മ* (മേൽപരാമർശം) എസ്.സി.സി പേജ് 390, ഖണ്ഡിക 3)

"3. ... " *ശിവ്ദിയോ സിംഗ് വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത് പോലെ, നീതിനിഷേധം തടയുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ കോടതിക്ക് സംഭവിച്ച വ്യക്തവും ഗുരുതരവുമായ പിശകുകൾ തിരുത്തുന്നതിനോ വേണ്ടി സമ്പൂർണ്ണ അധികാരപരിധിയുള്ള ഏതൊരു കോടതിയിലും അന്തർലീനമായ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഹൈക്കോടതിയെ വിലക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226-ൽ ഇല്ലെന്നത് വസ്തുതയാണ്. എന്നാൽ, കോടതി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് കൃത്യമായ പരിധികളുണ്ട്. ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച സമയത്ത്, മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും പുനഃപരിശോധന ആവശ്യപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതോ ആയ പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ പിന്നീട് കണ്ടെത്തുമ്പോൾ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം; രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായിട്ടുള്ള വല്ല പിശകും തെറ്റും കണ്ടെത്തിയാലോ അല്ലെങ്കിൽ സമാനമായ മറ്റ് കാരണങ്ങളാലോ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം. എന്നാൽ, വ്യവഹാരത്തിന്റെ യോഗ്യത പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കോടതിയുടെ നിർണ്ണയം

തെറ്റാണെന്ന കാരണത്താൽ ഈ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. അത് അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്ന കാര്യമാണ്. കീഴ്ക്കോടതി വരുത്തിയ എല്ലാത്തരം പിശകുകളും തിരുത്താൻ അപ്പീൽ കോടതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന അപ്പീൽ അധികാരത്തിന് തുല്യമായി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരത്തെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കരുത്."

31. *കെ അജിത് ബാബു വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* (1997) 6 എസ്.സി.സി 473 കേസിൽ, സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് കർശനമായി ബാധകമല്ലെങ്കിലും, അതിലെ തത്വങ്ങൾ ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്കും ബാധകമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കോടതി വിധിച്ചു. അല്ലാത്തപക്ഷം, പുനഃപരിശോധനാ അധികാരത്തിന് പരിധികളില്ലാതാകുകയും വിധിന്യായങ്ങൾക്ക് നിശ്ചിത പ്രകൃതമോ അന്തിമസ്വഭാവമോ ഇല്ലാതെ വരികയും ചെയ്യും. അതേസമയം, *ഗോപബന്ധു ബിസ്വാൾ വേഴ്സസ് കൃഷ്ണ ചന്ദ്ര മൊഹന്തി* (1998) 4 എസ്.സി.സി 447 കേസിൽ, ഇതിൽ നിന്നും അല്പം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ് കോടതി സ്വീകരിച്ചത്. പ്രസ്തുത കേസിൽ, ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം ഒരു സിവിൽ കോടതിക്കുള്ള അധികാരത്തിന് സമാനമാണെന്ന് കോടതി വിധിച്ചു.

32. **അജിത് കുമാർ രഥ് വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഒറീസ** (1999) 9 എസ്.സി.സി 596 കേസിൽ, ട്രൈബ്യൂണലിൽ നിക്ഷിപ്തമായ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഒരു സിവിൽ കോടതിക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതിന് സമാനമാണെന്ന് ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ചു വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി:

"30. സി.പി.സി സെക്ഷൻ 114, ഓർഡർ 47 എന്നിവ സംയുക്തമായി ഒരു കോടതിക്ക് അനുവദിക്കുന്ന അതേ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം തന്നെയാണ് ട്രൈബ്യൂണലിനും ലഭ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ അധികാരം സമ്പൂർണ്ണമല്ല, മറിച്ച് ഓർഡർ 47-ൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. ഒരു വ്യവഹാരത്തിലെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന സമയത്ത്, മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും കക്ഷിയുടെ അറിവിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതോ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതോ ആയ പുതിയതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത കക്ഷിയുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ഈ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റുകളോ പിശകുകളോ ഉണ്ടാവുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താലും ഈ അധികാരം ഉപയോഗിക്കാം. എന്നാൽ കേവലം ഒരു പുനർവാദത്തിനോ, അല്ലെങ്കിൽ നേരത്തെ പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു വിധിന്യായത്തിലെ തെറ്റായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് തിരുത്തുന്നതിനോ വേണ്ടി പുനഃപരിശോധന ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. അതായത്, വിപുലമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഇല്ലാതെ തന്നെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമാകുന്ന, നിയമപരമോ വസ്തുതാപരമോ ആയ തെറ്റുകൾ തിരുത്താൻ മാത്രമേ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം ഉപയോഗിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. *ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണം' എന്ന പ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത് ആ നിയമത്തിൽ പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളോട് സമാനമായ കാരണങ്ങൾ എന്നാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടേണ്ടതുണ്ട്.*

31. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റുകൾ തിരുത്താനല്ലാതെ, അതായത് ഓർഡർ 47-ൽ പരാമർശിക്കുന്ന കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ നടത്തുന്ന ഏതൊരു

ശ്രമവും വിധിന്യായങ്ങൾ പുനഃപരിശോധിക്കാൻ ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് നിയമം നൽകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ദുരുപയോഗമായി കണക്കാക്കപ്പെടും."

33. *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന വേഴ്സസ് എം.പി. മോഹ്ല* (2007) 1 എസ്.സി.സി 457 കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: (എസ്.സി.സി പേജുകൾ 465-66, ഖണ്ഡിക 27)

"27. ഈ കേസിലെ അപ്പീൽവാദികൾ സമർപ്പിച്ച പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശകുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വിധിന്യായത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മറ്റൊരു നടപടിക്രമത്തിലൂടെ പരിഗണിക്കേണ്ടി വന്നേക്കാം, എന്നാൽ അത് പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി നൽകാനുള്ള ഒരു കാരണമായി കണക്കാക്കാനാകില്ല."

34. *ഗോപാൽ സിംഗ് വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് കേഡർ ഫോറസ്റ്റ് ഓഫീസേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ* (2007) 9 എസ്.സി.സി 369 കേസിൽ, അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച അസ്സൽ അപേക്ഷ നിരസിച്ചതിനുശേഷം, പിന്നീട് ആ ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കുകയും അപ്പീൽവാദി ആവശ്യപ്പെട്ട ഭേദഗതി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്ത ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ നടപടിയ്ക്ക് യാതൊരു ന്യായീകരണവുമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിലെ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ താഴെ നൽകുന്നു: (എസ്.സി.സി പേജ് 387, ഖണ്ഡിക 40)

"40. ട്രൈബ്യൂണൽ സ്വന്തം വിധി പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ട യാതൊരു സാഹചര്യവുമില്ലായിരുന്നുവെന്ന് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ വിധി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ടും, പുനഃപരിശോധന അനുവദിച്ചത് എങ്ങനെയാണെന്നോ അതിനുള്ള അടിസ്ഥാനം എന്തായിരുന്നെന്നോ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരൊറ്റ കാരണം പോലും കണ്ടെത്താൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ ഒരു പിശകും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുകയോ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതായത്, ട്രൈബ്യൂണൽ സ്വന്തം വിധിന്യായത്തിന്മേൽ ഒരു അപ്പീൽ അതോറിറ്റിയായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇത് തീർത്തും അനുവദനീയമല്ലാത്ത പ്രവണതയാണ്. സ്വന്തം വിധി പുനഃപരിശോധിക്കുന്നുവെന്ന പേരിൽ രണ്ടാമതൊരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചതിലൂടെ ട്രൈബ്യൂണൽ അതിന്റെ അധികാരപരിധി ലംഘിച്ചു എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ **(ജസ്റ്റിസ് സിൻഹ)** നിരീക്ഷണത്തോട് ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, അത്യന്തം നിർണ്ണായകമായ ഈ വശത്തെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഞങ്ങളോട് വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല."

35. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങളിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിച്ചെടുക്കാവുന്ന തത്വങ്ങൾ ഇവയാണ്:

(i) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 22(3)(f) പ്രകാരം ട്രൈബ്യൂണലിന് സ്വന്തം ഉത്തരവ് അല്ലെങ്കിൽ തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കാനുള്ള അധികാരം, സി.പി.സി വകുപ്പ് 114, ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 എന്നീ വകുപ്പുകൾക്ക് കീഴിൽ സിവിൽ കോടതിയ്ക്കുള്ള അധികാരത്തിന് സമാനമാണ്.

(ii) ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ൽ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ട്രൈബ്യൂണലിന് അതിന്റെ തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കാൻ കഴിയൂ; മറ്റു കാരണങ്ങൾ ആധാരമാക്കി പുനഃപരിശോധന നടത്തുന്നത് അനുവദനീയമല്ല.

(iii) ഓർഡർ 47 റൂൾ 1-ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള "മറ്റേതെങ്കിലും മതിയായ കാരണം" എന്ന പ്രയോഗത്തെ മറ്റ് പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വേണം വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ.

(iv) തികച്ചും സ്പഷ്ടമല്ലാത്തതും സങ്കീർണ്ണമായ യുക്തിചിന്തയിലൂടെ മാത്രം കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നതുമായ ഒരു പിശകിനെ, വകുപ്പ് 22(3)(f) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ തക്കവണ്ണം രേഖകളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശകായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.

(v) തെറ്റായ ഒരു ഉത്തരവോ തീരുമാനമോ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നു എന്ന പേരിൽ തിരുത്താൻ കഴിയില്ല.

(vi) ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ സമാന അംഗസംഖ്യയുള്ള ബെഞ്ചിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ വിശാല ബെഞ്ചിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മേൽക്കോടതിയുടെയോ പിൽക്കാല വിധിന്യായങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വകുപ്പ് 22(3)(f) പ്രകാരം ഒരു ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ല.

(vii) ഒരു വിധിന്യായം ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി പരിഗണിക്കുന്ന ട്രൈബ്യൂണൽ, പ്രസ്തുത വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ച സമയത്ത് ലഭ്യമായിരുന്ന രേഖകൾ മാത്രമേ കണക്കിലെടുക്കാൻ പാടുകയുള്ളൂ. പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ആദ്യ ഉത്തരവിൽ/വിധിന്യായത്തിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ പിശകുണ്ടെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കഴിയില്ല.

(viii) പുതിയതോ സുപ്രധാനമായതോ ആയ കാര്യങ്ങളോ തെളിവുകളോ കണ്ടെത്തുന്നത് മാത്രം പുനഃപരിശോധനയ്ക്കുള്ള മതിയായ കാരണമാകില്ല. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ തന്റെ അറിവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, മതിയായ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിട്ടും അവ നേരത്തെ കോടതിയിലോ ട്രൈബ്യൂണലിലോ ഹാജരാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും കൂടി പുനഃപരിശോധന ആവശ്യപ്പെടുന്ന കക്ഷി തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

9. പുനഃപരിശോധനയുടെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്, സിവിൽ നടപടിക്രമനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 114-ന്റെ ലക്ഷ്യവും പരിധിയും കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. കോടതിയുടെ ഒരു വിധിയിലൂടെയോ ഉത്തരവിലൂടെയോ താൻ അനീതിക്ക് ഇരയായെന്ന് കരുതുന്ന ഒരു വ്യക്തിയ്ക്ക്, പ്രസ്തുത ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ അനുവദനീയമായിട്ടും അത് നൽകാത്ത സാഹചര്യത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവിനോ വിധിക്കോ എതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിലോ, പ്രസ്തുത വിധി പുറപ്പെടുവിച്ച കോടതിയിൽ തന്നെ പുനഃപരിശോധനയ്ക്കായി അപേക്ഷിക്കാൻ വകുപ്പ് 114 നിയമപരമായ അധികാരം നൽകുന്നു. സി.പി.സിയിലെ വകുപ്പ് 114 പ്രാഥമികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, പ്രസ്തുത വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള, നിയമപരമായ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് നിബന്ധനകളൊന്നും വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ

ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അതേസമയം കോടതിയെ അതിന്റെ വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒരു തരത്തിലും വിലക്കിയിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1-ൽ-പ്രസ്തുത ചട്ടം ഈ വിധിന്യായത്തിൽ വിശദമായി വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്- പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള നിശ്ചിത കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ഒരു കോടതിയ്ക്ക് അതിന്റെ ഉത്തരവ് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അപ്പീലുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പുനഃപരിശോധനാ അപേക്ഷയുടെ വ്യാപ്തി പരിമിതമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, പുനഃപരിശോധന നടത്തുന്ന കോടതിയ്ക്ക് ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള കൃത്യമായ പരിധിയ്ക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങുന്ന പരിമിതമായ അധികാരങ്ങൾ മാത്രമേ ലഭ്യമായിട്ടുള്ളൂ. പുനഃപരിശോധനാ അധികാരങ്ങൾ ഒരു സഹജമായ അധികാരമായി വിനോയോഗിക്കാനോ പുനഃപരിശോധനയെന്ന പേരിൽ അപ്പീൽ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാനോ കോടതികൾക്ക് കഴിയില്ല.

10. മേൽപരാമർശിച്ച വ്യവസ്ഥാപിത നിയമവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, സിവിൽ നടാപടിക്രമ നിയമത്തിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരം നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരപരിധി ഹൈക്കോടതി ലംഘിച്ചുവെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളൊന്നും തന്നെ വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ നൽകിയിട്ടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമായി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് പോലെ, കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഹർജിക്കാരന്റെയും (പി.ഡബ്ലിയു 1) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷിയുടെയും (പി.ഡബ്ലിയു 2) മൊഴികൾ വിലയിരുത്തിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്തുത ഖണ്ഡികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ കോടതി നടത്തിയതെന്നും തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ നിന്ന്, പ്രസ്തുത വീടിന്റെ കൈവശം വാസ്തവത്തിൽ ഹർജിക്കാരന്റെ പക്കലാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയെന്നും

ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്-. അതിനാൽ, കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകൾ പരിശോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷണം നടത്തിയതെന്നതിനാൽ, പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47, ചട്ടം 1 നൽകുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പുനഃപരിശോധന നടത്തേണ്ടുന്ന രീതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പ്രകടമായ തെറ്റുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ ഹർജിക്കാരുടെ കൈവശം സംബന്ധിച്ച് നിരീക്ഷണം നടത്തിയ ഹൈക്കോടതി, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീടിന്റെ കൈവശം അപ്പീൽവാദികളിൽ നിന്ന് നേടിയെടുക്കാൻ 1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ തന്നെ സി.പി.സിയിലെ വകുപ്പ് 151-ന കീഴിൽ 2012-ലെ ഐ.എ നമ്പർ 1267 അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും പിന്നീട് അത് പിൻവലിക്കുകയായിരുന്നെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത്, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീടിന്റെ കൈവശാവകാശം അപ്പീൽവാദികൾക്കാണെന്ന് 1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ പോലും അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത ഹൈക്കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു. അതിനാൽ ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ച് മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങളിലൂടെ കോടതി വ്യവസ്ഥാപിച്ച നിയമതത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ., സി.പി.സിയിലെ ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 നൽകുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 20 നീക്കം ചെയ്തതിൽ ഹൈക്കോടതിയ്ക്ക് വ്യക്തമായ പിഴവ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

11. ഈ കേസിലെ എതിർകക്ഷികൾ-1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ നടത്തിയ വാദങ്ങളും പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി സ്വീകരിക്കാനും വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 20 നീക്കം ചെയ്യാനും ഹൈക്കോടതി നൽകിയ കാരണങ്ങളും- കൈവശാവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതി തർക്കവിഷയങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും കൂടാതെ ബഹുമാനപ്പെട്ട വിചാരണക്കോടതിയിൽ കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് തർക്കങ്ങളൊന്നും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും അതിനാൽ ഹർജിക്കാരൻ-അപ്പീൽവാദിയുടെ

കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 20-ൽ നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അനാവശ്യമായിരുന്നെന്നും അതിനാൽ അത് നീക്കം ചെയ്ത നടപടി ശരിയാണെന്നുമുള്ള വാദം-സംബന്ധിച്ച്, ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ അനുവദനീയമല്ലാത്ത പ്രധാന കാരണമായിട്ടാണ് പ്രസ്തുത വാദം കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഖണ്ഡിക 20-ലെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നിയമപരമായി പിഴവുള്ളതാണെന്നത് മാത്രമാണ് പരമാവധി ഉന്നയിക്കാവുന്ന വാദം; എന്നാൽ താഴെപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണങ്ങൾ പിഴവുള്ളതാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല; കൂടാതെ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചത് പോലെ, കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കോടതി പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയെന്നിരിക്കെ, സി.പി.സി ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കാനുള്ള കാരണമായി അവ ഉന്നയിക്കാനാകില്ല.

11.1 അതല്ലെങ്കിൽ കൂടിയും, കൈവശാവകാശം സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേകമായി ഒരു തർക്കവിഷയം രൂപീകരിച്ചില്ല എന്നത് കാര്യമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല അല്ലെങ്കിൽ അത് അപ്രസക്തമാണ്. ഹർജിയിലെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലും കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് മതിയായ വാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. കക്ഷികൾ കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെളിവുകളും ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ-അപ്പീൽവാദി തന്റെ കൈവശാവകാശം തെളിയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ രേഖകൾ സഹിതം തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിയിരുന്നു അതിന്മേൽ എതിർകക്ഷികൾ-എതിർകക്ഷികൾ ക്രോസ്സ് വിസ്താരം നടത്തുകയുണ്ടായില്ല. അതേസമയം, എതിർകക്ഷികൾ-എതിർകക്ഷികൾക്ക് തങ്ങളുടെ കൈവശാവകാശം തെളിയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ, ഇരുഭാഗത്തെയും വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് കക്ഷികൾ ബോധവാന്മാരായിരുന്നു. ഇരുകക്ഷികളും ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളും പി.ഡബ്ലിയു 1, പി.ഡബ്ലിയു 2 എന്നിവരുടെ മൊഴികളും സമഗ്രമായി

പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഹർജിക്കാരൻ തന്റെ വാദത്തിനിടെ കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം നേരിട്ടും വ്യക്തമായും മതിയായ ഊന്നൽ നൽകിയും ഉന്നയിച്ചിരുന്നു എന്നത് അനിഷേധ്യമാണ്. മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, പ്രതികളും തങ്ങളുടെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശം നടത്തിയിരുന്നു. അതിനാൽ, തർക്കവിഷയം രൂപീകരിക്കാത്തത് കൊണ്ട് കക്ഷികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ദോഷം സംഭവിക്കുകയോ നടപടിക്രമങ്ങൾ അസാധുവാകുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. *ശ്രീ ഗംഗൈ വിനായകർ ടെമ്പിൾ വേഴ്സസ് മീനാക്ഷി അമ്മാൾ & മറ്റുള്ളവർ* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, കക്ഷികൾക്ക് പരസ്പരമുള്ള വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടെങ്കിൽ, വിപുലമായ തെളിവുകൾ എതിർപ്പുകളില്ലാതെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം ഒരു തർക്കവിഷയം ഔപചാരികമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് അപ്രസക്തമായിത്തീരും. വിചാരണക്കോടതിയുടെയോ ഹൈക്കോടതിയുടെയോ മുൻപാകെ കക്ഷികൾ കൈവശാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു തർക്കവും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം ശരിയല്ല. മുൻപ് നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഹർജിയിലും എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലും, കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മതിയായ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ഇരുകക്ഷികളും കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു.

12. അതിനാൽ, മതിയായതും നീതിയുക്തവുമായ കാരണങ്ങളില്ലാതെ, അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹൈക്കോടതി പുനഃപരിശോധനാ അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് അതിന്റെ വിധിന്യായം പുനഃപരിശോധിക്കുകയും വിധിന്യായത്തിന്റെ 20 -ആം ഖണ്ഡികയിലെ കൈവശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരീക്ഷണങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത നടപടി തെറ്റാണ്.

13. അതല്ലെങ്കിൽ കൂടിയും, ഈ കേസിലെ അപ്പീൽവാദി-യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരന് വസ്തുവിൻമേൽ കൈവശാവകാശമുണ്ടെന്ന് കാണിക്കാൻ രേഖകളിൽ ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. കോടതി അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, അപ്പീൽ തള്ളണമെന്നും അപ്പീൽവാദി-യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരനോട് തർക്കവസ്തു ഒഴിയാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നുമാവശ്യപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷികൾ-1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ സി.പി.സി വകുപ്പ് 151 പ്രകാരം അപേക്ഷ നൽകിയിരുന്നു. 19.03.2012-ൽ സമർപ്പിച്ച പ്രസ്തുത അപേക്ഷയിൽ, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീട് തങ്ങളുടെ കൈവശമാണെന്ന് എതിർകക്ഷികൾ-1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ ഒരിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ച്, അപ്പീൽവാദി-യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരനോട് വസ്തു ഒഴിഞ്ഞുതരാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ആ അപേക്ഷ പിന്നീട് ഏതോ കാരണങ്ങളാൽ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. കോടതി അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീട്ടിൽ നിന്ന് തങ്ങളെ ബലം പ്രയോഗിച്ച് ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷികൾ-1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് സ്ഥിര നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനായി പരിഹാര ഖണ്ഡത്തിൽ ഭേദഗതി നടത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് സി.പി.സി ഓർഡർ 6 ചട്ടം 17 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദികൾ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, എതിർകക്ഷികൾ-1,2 അസൽ എതിർകക്ഷികൾ ഈ അപേക്ഷയെ എതിർത്തു. അപ്പീൽ ഘട്ടത്തിൽ ഇത്തരമൊരു ഭേദഗതി ആവശ്യമില്ലെന്നും, ഇത്രയും വൈകിയ ഘട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു അപേക്ഷ നൽകിയത് എന്തിനാണെന്ന് വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവർ വാദിച്ചു. കേസ് നിലനിൽക്കുന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽവാദികളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയോ ഒഴിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നിരിക്കെ, അപ്പീൽ ഘട്ടത്തിൽ ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അവർ ബോധിപ്പിച്ചു. എന്തായാലും അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാനുണ്ടായ കാലതാമസം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതി അപേക്ഷ തള്ളി. എങ്കിലും, ഈ ആവശ്യത്തിനായി എതിർകക്ഷികൾക്കെതിരെ മറ്റൊരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാൻ ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു.

13.1 16.04.2005-ന ഹൈക്കോടതി ആദ്യ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കി ഏകദേശം മൂന്ന് വർഷത്തിന് ശേഷവും, പുനഃപരിശോധനാ ഹർജിയിൽ ഹൈക്കോടതി 14.07.2017-ന അപവദിത ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചതിന് ശേഷവും, 1,2 എതിർകക്ഷികൾ-എതിർകക്ഷികൾ ഗ്വാളിയോറിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സിവിൽ ജഡ്ജ് (ക്ലാസ് I) കോടതിയിൽ അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീടിന്റെ കൈവശാവകാശത്തിനും നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുമായി പുതിയ വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്ത എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ കേസിൽ അപ്പീൽവാദികളുടെ കൈവശാവകാശം എതിർകക്ഷികൾ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. തർക്കത്തിലുൾപ്പെട്ട വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒഴിയണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാർ 09.08.2017-ന് തങ്ങൾക്ക് വക്കീൽ നോട്ടീസ് അയച്ചുവെന്നും അവർ ആ വസ്തുവിൽ നിന്ന് ഒഴിയുന്നില്ലെന്നുമാണ് എതിർകക്ഷികൾ-എതിർകക്ഷികൾ വാദിക്കുന്നത്.

14. പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി അനുവദിക്കുകയും ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 17.04.2005-ൽ 10.12.2013-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 20-ലെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ സി.പി.സി വകുപ്പ് 114, ഓർഡർ 47 ചട്ടം 1 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ഹൈക്കോടതിയുടെ നടപടിയിൽ ഗുരുതരമായ പിഴവുണ്ടെന്നാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചകളുടെ ചുരുക്കം. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, അപവദിത ഉത്തരവ് നിലനിൽക്കില്ലെന്നതിനാൽ, അത് റദ്ദാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

15. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നു. 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച 2015-ലെ പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി നമ്പർ 465-ൽ മദ്ധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഗ്വാളിയോർ ബെഞ്ച് 14.07.2017-ന പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത ഉത്തരവ് ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കുന്നു. തൽഫലമായി, 2005-ലെ ഒന്നാം അപ്പീൽ നമ്പർ 241-ൽ 10.12.2013-ന വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 20 ഇതിനാൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു. കോടതിച്ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നു.